

Europeiska unionens officiella tidning

C 325

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

9 november 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2013/C 325/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 313, 26.10.2013

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2013/C 325/02

Mål C-77/11: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 september 2013 — Europeiska unionens råd mot Europaparlamentet (Talan om ogiltigförklaring — Slutgiltigt antagande av unionens allmänna budget för budgetåret 2011 — Rättsakt av parlamentets talman i vilken detta slutgiltiga antagande slås fast — Artikel 314.9 FEUF — Parlamentets och rådets fastställande av unionens allmänna budget — Artikel 314 första stycket FEUF — Principen om institutionell balans — Principen om tilldelade befogenheter — Skyldighet till lojalt samarbete — Iakttagande av väsentliga förföreskrifter)

2

2013/C 325/03

Mål C-388/11: Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Le Crédit Lyonnais mot Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État (Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 17 och 19 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Varor och tjänster som är avsedda att användas såväl för skattepliktiga transaktioner som för transaktioner som är undantagna från skatteplikt — Avdragsgill andel — Beräkning av avdragsgill andel — Filialer belägna i andra medlemsstater eller i tredjeland — Deras omsättning beaktas inte)

2

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2013/C 325/04	Mål C-475/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen — Tyskland) — Kostas Konstantinides (Frihet att tillhandahålla hälso- och sjukvård — Tjänsteleverantören flyttar till en annan medlemsstat för att tillhandahålla tjänsten — Huruvida yrkesetiska regler och i synnerhet regler om arvoden och reklam är tillämpliga i den mottagande medlemsstaten) 3	3
2013/C 325/05	Mål C-526/11: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — IVD GmbH & Co. KG mot Ärztekammer Westfalen-Lippe (Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 1.9 andra stycket c — Begreppet offentligrättsligt organ — Villkoret att verksamheten finansieras av, eller att förvaltningen eller verksamheten står under kontroll av, regionala eller lokala myndigheter, eller av andra offentligrättsliga organ — Yrkesorganisation för läkare — I lag föreskrivs finansiering genom avgifter som betalas av organisationens medlemmar — Storleken på avgifterna fastställs vid organisationens stämma — Organets oberoende vid fastställandet av omfattningen av och det sätt på vilket det ska utföra sina lagstadgade uppdrag) 4	4
2013/C 325/06	Mål C-614/11: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mot Anneliese Kuso (Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män — Direktiv 76/207/EEG — Tidsbegränsat anställningsavtal som ingåtts före medlemsstatens anslutning — Avtalstiden gick ut efter anslutningen — Anställningsvillkor som föreskriver att avtalstiden går ut den sista dagen i det år då pensionsåldern uppnås — Pensionsåldern skiljer sig åt mellan kvinnor och män) 4	4
2013/C 325/07	Förenade målen C-660/11 och C-8/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien) — Daniele Biasci m.fl. mot Ministero dell'Interno, Questura di Livorno (Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Hasardspel — Upptagande av vadhållningsinsatser — Villkor för tillstånd — Krav på polistillstånd och koncession — Nationell lagstiftning — Obligatoriskt minsta avstånd mellan vadslagningsställen — Gränsöverskridande verksamhet som kan likställas med den som är föremål för koncessionen — Förbud — Ömsesidigt erkännande av tillstånd på området för hasardspel) 5	5
2013/C 325/08	Mål C-49/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mot Sunico ApS, VM & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani (Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 1.1 — Tillämpningsområde — Begreppet "privaträttens område" — Talan väckt av en myndighet — Skadestånd på grund av medverkan till skatteundandragande av tredje part som inte själv är mervärdesskatteskyldig) 6	6
2013/C 325/09	Mål C-64/12: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Anton Schlecker, med firma "Firma Anton Schlecker" mot Melitta Josefa Boedeker (Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Anställningsavtal — Artikel 6.2 — Den lag som är tillämplig om inget lagval gjorts — Lagen i det land där den anställde "vanligtvis utför sitt arbete" — Avtal med närmare anknytning till en annan medlemsstat) 6	6
2013/C 325/10	Mål C-434/12: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Slancheva sila EOOD mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplaszhatelna agentsia (Gemensam jordbrukspolitik — EJFLU — Förordning (EU) nr 65/2011 — Stöd för landsbygdsutveckling — Stöd för etablering och utveckling av mikroföretag — Begreppet på ett konstlat sätt skapade förutsättningar — Missbruk — Bevisning) 7	7

Informationsnummer	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 325/11	Mål C-383/13 PPU: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — M. G., N. R. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer — Invandringspolitik — Olaglig invandring och olaglig bosättning — Återsändande av personer som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Förfarande för avlägsnande — Förvar — Förlängning av förvar — Artikel 15.2 och 15.6 — Rätten till försvar — Rätten att yttra sig — Åsidosättande — Följder)	8
2013/C 325/12	Mål C-348/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 25 juni 2013 — BestWater International GmbH mot Michael Mebes, Stefan Potsch	8
2013/C 325/13	Mål C-358/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27 juni 2013 — brottmål mot Markus D	8
2013/C 325/14	Mål C-373/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 2 juli 2013 — H.T. mot Land Baden-Württemberg	9
2013/C 325/15	Mål C-413/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Den Haag (Nederländerna) den 22 juli 2013 — FNV Kunsten Informatie en Media mot Staat der Nederlanden	9
2013/C 325/16	Mål C-416/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 23 juli 2013 — Mario Vital Pérez mot Ayuntamiento de Oviedo	10
2013/C 325/17	Mål C-417/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 23 juli 2013 — ÖBB Personenverkehr AG mot Gotthard Starjakob	10
2013/C 325/18	Mål C-419/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 24 juli 2013 — Art & Allposters International BV mot Stichting Pictoright	11
2013/C 325/19	Mål C-427/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italien) den 25 juli 2013 — Emmeci mot Cotral	12
2013/C 325/20	Mål C-431/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31 juli 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd mot Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss	12
2013/C 325/21	Mål C-437/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 2 augusti 2013 — Unitrading Ltd mot Staatssecretaris van Financiën	13
2013/C 325/22	Mål C-438/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 2 augusti 2013 — SC BCR Leasing IFN SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor	13
2013/C 325/23	Mål C-442/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 6 augusti 2013 — Sarah Nagy mot Marcel Nagy	14
2013/C 325/24	Mål C-444/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Brașov (Rumänien) den 7 augusti 2013 — Imre Solyom och Luiza Solyom mot Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov	14
2013/C 325/25	Mål C-452/13: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 12 augusti 2013 — Germanwings GmbH mot Ronny Henning	14

2013/C 325/26	Mål C-455/13 P: Överklagande ingett den 12 augusti 2013 av Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 maj 2013 i mål T-454/11, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) mot kommissionen	15
2013/C 325/27	Mål C-456/13 P: Överklagande ingett den 9 augusti 2013 av T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares, Unipessoal Lda av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 6 juni 2013 i mål T-279/11, T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares, Unipessoal Lda mot Europeiska kommissionen	16
2013/C 325/28	Mål C-494/13: Överklagande ingett den 16 september 2013 av GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 3 juli 2013 i mål T-205/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	16
2013/C 325/29	Mål C-495/13 P: Överklagande ingett den 16 september 2013 av GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 3 juli 2013 i mål T-206/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)	17

Tribunalen

2013/C 325/30	Mål T-402/06: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Spanien mot kommissionen (Sammanhållningsfonder — Förordning (EG) nr 1164/94 — Infrastrukturprojekt för miljön som genomförts i Katalonien (Spanien) — Delvis indragning av det finansiella stödet — Offentlig upphandling av tjänster samt bygg- och anläggningsarbeten — Kriterier för tilldelning — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Likabehandling — Insyn — Onormalt lågt anbud — Stödberättigade utgifter — Fastställande av finansiella korrigeringar — Artikel H.2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 — Proportionalitet)	19
2013/C 325/31	Mål T-2/07: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Spanien mot kommissionen (Sammanhållningsfonden — Förordning (EG) nr 1164/94 — Projekt angående avloppsreningen i Júcar avrinningsområde (Spanien) — Delvis indragning av det ekonomiska stödet — Offentlig upphandling — Tilldelningskriterier — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Likabehandling — Insyn — Utgifter som är berättigade till stöd — Fastställande av finansiella korrigeringar — Artikel H punkt 2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 — Proportionalitet)	19
2013/C 325/32	Mål T-3/07: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Spanien mot kommissionen (Sammanhållningsfonden — Förordning (EG) nr 1164/94 — Miljöinfrastrukturprojekt som genomförts i Andalusien (Spanien) — Delvis indragning av ekonomiskt stöd — Offentlig upphandling av tjänster och byggtreprenader — Tilldelningskriterier — Offentliggörande — Bidragsberättigade utgifter — Fastställande av finansiella korrigeringar — Artikel H.2 i bilaga II till förordning nr 1164/94 — Proportionalitet)	20
2013/C 325/33	Mål T-226/09 och T-230/09: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — British Telecommunications och BT Pension Scheme Trustees mot kommissionen (Statligt stöd — Delvis befrielse från skyldigheten att betala en avgift till pensionsskyddsfonden — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Statliga medel — Fördel — Selektiv karaktär — Skadlig inverkan på konkurrensen — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Likabehandling — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Motiveringsskyldighet — Genomförande av stödet)	20

2013/C 325/34	Mål T-435/09: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — GL2006 Europe mot kommissionen (Skiljedomsklausul — Avtal om finansiellt stöd som ingåtts enligt femte och sjätte ramprogrammen för teknologisk forskning och utveckling och enligt programmet eTEN — Projekten Highway, J WeB, Care Paths, Cocoon, Secure-Justice, Qualeg, Lensis, E-Pharm Up, Liric, Grace, Clinic och E2SP — Uppsägning av avtalen — Återbetalning av de utbetalda beloppen — Debetmotor — Genkärsmål — Sökandens ombud) 21	21
2013/C 325/35	Mål T-486/09: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Polen mot kommissionen (EUGFJ — Garantisektionen — EGFJ och EJFLU — Utgifter som har undantagits från finansiering — Åtgärder för landsbygdsutveckling — "Mindre gynnade områden" och "miljövänligt jordbruk" — Schablonmässig finansiell korrigering — Polens utgifter — Kontrollrapporter — Effektiva kontroller — Sanktionsbestämmelser — Motiveringsskyldighet) 21	21
2013/C 325/36	Mål T-518/09: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Ecoceane mot EMSA (Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Hjälpinsatser med saneringsfartyg vid oljeföroreningar — Förkastande av en anbudsgivare anbud — Motiveringsskyldighet — Likabehandling — Insyn — Uppenbart oriktig bedömning — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar) 22	22
2013/C 325/37	Mål T-333/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — ATC m.fl. mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Djurhälsa — Skyddsåtgärder i en krissituation — Skyddsåtgärder när det gäller högpåtag av influensa i vissa tredjeländer — Förbud mot import av vilda fåglar som fångats i vilt tillstånd — Tillräckligt klar överträdelse av rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter — Uppenbart och allvarligt överskridande av gränserna för institutionens utrymme för skönmässig bedömning — Direktiven 91/496/EG och 92/65/EG — Försiktighetsprincipen — Omsorgsplikt — Proportionalitet) 22	22
2013/C 325/38	Mål T-364/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Duravit m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — En enda, fortlöpande överträdelse — Bevisbörda — Böter — Likabehandling — Proportionalitet — Principen inget straff utan lag) 23	23
2013/C 325/39	Mål T-368/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Rubinetteria Cisl mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Begreppet överträdelse — 2002 års meddelande om samarbete — Samarbete — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Beräkning av bötesbeloppet — Bristande betalningsförmåga) 24	24
2013/C 325/40	Förenade målen T-373/10, T-374/10, T-382/10 och T-402/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Villeroy & Boch Austria m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — En enda överträdelse — Ansvar för överträdelsen — Bevis — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av bötesbeloppet — Förbud mot retroaktiv tillämpning — Skälig frist) 24	24

2013/C 325/41	Mål T-375/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Hansa Metallwerke m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Samarbete under det administrativa förfarandet — 2002 års meddelande om samarbete — Nedsättning av bötesbeloppet — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Förbud mot retroaktiv tillämpning) 25	25
2013/C 325/42	Mål T-376/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Mamoli Robinetteria mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Rätten till försvar — 2002 års meddelande om samarbete — Invändning om rättsstridighet — Begreppet konkurrensbegränsande samverkan — Beräkning av bötesbeloppet — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Allvar — Koefficient för tilläggsbeloppet) 25	25
2013/C 325/43	Mål T-378/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Masco m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — En enda överträdelse) 26	26
2013/C 325/44	Förenade målen T-379/10 och T-381/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Keramag Keramische Werke m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för badrumsutrustning i Tyskland, Österrike, Italien, Frankrike, Belgien och Nederländerna — Beslut genom vilket det konstateras en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Överträdelsens varaktighet — Rätten till försvar — Tillgång till akten — Ansvar för överträdelsen) 26	26
2013/C 325/45	Mål T-380/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Wabco Europé m fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Konkurrensnedvridning — Bevis — Beräkning av bötesbeloppet — Samarbete under det administrativa förfarandet — 2002 års meddelande om samarbete — Immunitet mot böter — Nedsättning av bötesbeloppet — Betydande mervärde — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning) 27	27
2013/C 325/46	Mål T-386/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Dornbracht mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för sanitetsinstallationer till badrum — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känsliga affärssuppgifter — Invändning om rättsstridighet — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Likabehandling — Proportionalitet — Förbud mot retroaktiv verkan) 28	28
2013/C 325/47	Mål T-396/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Zucchetti Rubinetteria mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Begreppet överträdelse — En enda överträdelse — Relevant marknad — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Allvar — Koefficienter) 28	28

2013/C 325/48	Mål T-408/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Roca Sanitario mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Ansvar för överträdelsen — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Överträdelsens allvar — Koefficienter — Förmildrande omständigheter — Nedsättning av böter — Betydande mervärde) 29	29
2013/C 325/49	Mål T-411/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Laufen Austria mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Ansvar för överträdelsen — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av bötesbeloppet — Överträdelsens allvar — Koefficienter — Förmildrande omständigheter — Ekonomisk kris — Påtryckningar från grossisterna — 2002 års meddelande om samarbete — Nedsättning av bötesbeloppet — Betydande mervärde) 29	29
2013/C 325/50	Mål T-412/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Roca mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Ansvar för överträdelsen — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Ekonomisk kris — 2002 års meddelande om samarbete — Nedsättning av bötesbeloppet — Betydande mervärde) 30	30
2013/C 325/51	Mål T-489/10: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Oriktig bedömning) 30	30
2013/C 325/52	Mål T-8/11: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Bank Kargoshaei m.fl. mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Berättigade förväntningar — Omprövning av restriktiva åtgärder som antagits — Oriktig bedömning — Likabehandling — Rättslig grund — Väsentliga formföreskrifter — Proportionalitet — Äganderätt) 31	31
2013/C 325/53	Mål T-343/11: Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Nederländerna mot kommissionen (EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter som inte omfattas av finansiering — Frukter och grönsaker — Undantagande av finansiering av kostnader för förpackningstryck — Underlåtenhet att iaktta kriterier för erkännande av en producentorganisation — Undantagande av utgifter för samtliga medlemmar i den aktuella producentorganisationen — Proportionalitet) 32	32
2013/C 325/54	Mål T-373/13 P: Överklagande ingett den 17 juli 2013 av FK (*) av det beslut som personaldomstolen meddelade den 8 maj 2013 i mål F-87/12, FK (*) mot kommissionen 32	32
2013/C 325/55	Mål T-410/13: Talan väckt den 6 augusti 2013 — Bitiqi m.fl. mot kommissionen m.fl. 33	33
2013/C 325/56	Mål T-418/13: Talan väckt den 13 augusti 2013 — Richter + Frenzel mot harmoniseringsbyrån — Richter (Richter+Frenzel) 33	33
2013/C 325/57	Mål T-420/13: Talan väckt den 14 augusti 2013 — Brouillard mot domstolen 34	34

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 325/58	Mål T-422/13: Talan väckt den 14 augusti 2013 — CPME m.fl. mot rådet	34
2013/C 325/59	Mål T-423/13: Talan väckt den 16 augusti 2013 — Good Luck Shipping mot rådet	35
2013/C 325/60	Mål T-424/13: Talan väckt den 7 augusti 2013 — Jinan Meide Casting mot rådet	36
2013/C 325/61	Mål T-425/13: Talan väckt den 19 augusti 2013 — Giant (China) mot rådet	36
2013/C 325/62	Mål T-429/13: Talan väckt den 19 augusti 2013 — Bayer CropScience mot kommissionen	37
2013/C 325/63	Mål T-430/13 P: Överklagande ingett den 19 augusti 2013 av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) av den dom som personaldomstolen meddelade den 26 juni 2013 i mål F-21/12, Achab mot EESK	38
2013/C 325/64	Mål T-441/13: Talan väckt den 20 augusti 2013 — Makhoul mot rådet	39
2013/C 325/65	Mål T-442/13: Talan väckt den 20 augusti 2013 — Makhoul mot rådet	39
2013/C 325/66	Mål T-443/13: Talan väckt den 20 augusti 2013 — Makhoul mot rådet	39
2013/C 325/67	Mål T-444/13: Överklagande ingett den 20 augusti 2013 av Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) av den dom som personaldomstolen meddelade den 26 juni 2013 i de förenade målen F-135/11, F-51/12 och F-110/12, BU mot EMA	40
2013/C 325/68	Mål T-451/13: Talan väckt den 14 augusti 2013 — Syngenta Crop Protection m.fl. mot kommissionen	40
2013/C 325/69	Mål T-454/13: Talan väckt den 26 augusti 2013 — SNCM mot kommissionen	41
2013/C 325/70	Mål T-457/13 P: Överklagande ingett den 28 augusti 2013 av CC av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 juli 2013 i mål F-9/12, CC mot parlamentet	42
2013/C 325/71	Mål T-460/13: Talan väckt den 28 augusti 2013 — Ranbaxy Laboratories och Ranbaxy mot kommissionen	43
2013/C 325/72	Mål T-466/13: Talan väckt den 28 augusti 2013 — Hermann Trollius mot kemikaliemyndigheten	44
2013/C 325/73	Mål T-469/13: Talan väckt den 30 augusti 2013 — Generics (UK) mot kommissionen	45
2013/C 325/74	Mål T-470/13: Talan väckt den 30 augusti 2013 — Merck mot kommissionen	46
2013/C 325/75	Mål T-471/13: Talan väckt den 30 augusti 2013 — Xellia Pharmaceuticals och Zoetis Products mot kommissionen	47

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2013/C 325/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 313, 26.10.2013

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 304, 19.10.2013

EUT C 298, 12.10.2013

EUT C 291, 5.10.2013

EUT C 284, 28.9.2013

EUT C 274, 21.9.2013

EUT C 260, 7.9.2013

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 17 september 2013 — Europeiska unionens råd mot Europaparlamentet

(Mål C-77/11) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Slutgiltigt antagande av unionens allmänna budget för budgetåret 2011 — Rättsakt av parlamentets talman i vilken detta slutgiltiga antagande slås fast — Artikel 314.9 FEUF — Parlamentets och rådets fastställande av unionens allmänna budget — Artikel 314 första stycket FEUF — Principen om institutionell balans — Principen om tilldelade befogenheter — Skyldighet till lojalt samarbete — Iakttagande av väsentliga formföreskrifter)

(2013/C 325/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska unionens råd (ombud: G. Maganza och M. Vitsentzatos)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: C. Pennera och R. Passos samt D. Gauci och R. Crowe)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Saken

Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt som upprättats av parlamentets talman den 14 december 2010 om upprättande av unionens budget för budgetåret 2011 — Val av rättslig grund — En atypisk rättsakt som inte är en lagstiftningsakt överensstämmer inte med det nya budgetförfarandet som upprättats genom FEUF — Jämvikt mellan institutionerna har inte iakttagits — Åsidosättande av principen om tilldelning av behörighet och lojalt samarbete — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Tillfälligt bibehållande av budgetens verkan

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

3. *Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 120 av den 16.4.2011.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — Le Credit Lyonnais mot Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Mål C-388/11) ⁽¹⁾

(Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 17 och 19 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Varor och tjänster som är avsedda att användas såväl för skattepliktiga transaktioner som för transaktioner som är undantagna från skatteplikt — Avdragsgill andel — Beräkning av avdragsgill andel — Filialer belägna i andra medlemsstater eller i tredjeland — Deras omsättning beaktas inte)

(2013/C 325/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Le Credit Lyonnais

Motpart: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État — Tolkning av artikel 13 B.d punkterna 1–5, artikel 17.2, 17.3 a, 17.3 c och 17.5 samt artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Varor och tjänster som används

både för skattepliktig verksamhet och för verksamhet som är undantagen från skatteplikt — Beräkning av avdragsgill andel — Fråga huruvida ett i en medlemsstat hemmahörande bolags huvudkontor är skyldigt att beakta intäkter som dess filialer som är hemmahörande i en annan medlemsstat har haft

Domslut

1. Artiklarna 17.2, 17.5 och 19.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, ska tolkas så, att ett företag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat inte kan beakta omsättningen för dess i andra medlemsstater belägna filialer vid beräkningen av den avdragsgilla andel mervärdesskatt som är tillämplig på nämnda företag.
2. Artiklarna 17.3 a och c i sjätte direktivet 77/388/EEG ska tolkas så, att ett företag vars huvudkontor är beläget i en medlemsstat, inte kan beakta omsättningen från dess i tredjeland belägna filialer vid beräkningen av den avdragsgilla andel som är tillämplig på nämnda företag.
3. Artikel 17.5 tredje stycket i sjätte direktivet 77/388/EEG ska tolkas så, att den inte tillåter en medlemsstat att föreskriva regler för beräkningen av den avdragsgilla andelen för varje näringsgren i ett skattskyldigt företag, vilka innebär att företaget kan beakta omsättningen från en filial belägen i en annan medlemsstat eller i tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 298, av den 8.10.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från *Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen* — Tyskland) — *Kostas Konstantinides*

(Mål C-475/11) ⁽¹⁾

(Frihet att tillhandahålla hälso- och sjukvård — Tjänsteleverantören flyttar till en annan medlemsstat för att tillhandahålla tjänsten — Huruvida yrkesetiska regler och i synnerhet regler om arvoden och reklam är tillämpliga i den mottagande medlemsstaten)

(2013/C 325/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Berufsgericht für Heilberufe bei dem Verwaltungsgericht Gießen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kostas Konstantinides

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Tolkningen av artiklarna 5.3 och 6 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22) — Frihet att tillhandahålla hälso- och sjukvård — Tjänsteleverantören flyttar till en annan medlemsstat för att tillhandahålla tjänsten — Fråga huruvida yrkesetiska regler i den mottagande medlemsstaten och i synnerhet yrkesetiska regler avseende arvoden och reklam är tillämpliga

Domslut

1. Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ska tolkas så, att dess materiella tillämpningsområde inte omfattar sådana nationella bestämmelser, som 12 § punkt 1 i de yrkesetiska reglerna för läkare i delstaten Hessen, enligt vilken arvoden ska vara skäliga och, om inte annat föreskrivs i lag, beräknas på grundval av de officiella avgifterna för läkarvård, och 27 § punkt 3 i dessa regler, som innebär förbud för läkare att göra reklam som strider mot yrkesetiken. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att, med beaktande av EU-domstolens anvisningar, kontrollera huruvida dessa bestämmelser utgör en inskränkning i den mening som avses i artikel 56 FEUF och, om så är fallet, huruvida ett mål av allmänintresse eftersträvas med dem samt huruvida de är ägnade att säkerställa förverkligandet av detta mål och inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå detsamma.
2. Artikel 6 a i direktiv 2005/36 ska tolkas så, att den inte föreskriver vilka yrkesregler eller disciplinära förfaranden som kan gälla för en tjänsteleverantör som flyttar till den mottagande medlemsstaten för att temporärt och tillfälligt utöva sitt yrke. I denna bestämmelse anges endast att medlemsstaterna får föreskriva antingen automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en yrkesorganisation eller ett motsvarande organ för att underlätta tillämpningen av disciplinära bestämmelser enligt artikel 5.3 i detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 355, 3.12.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — IVD GmbH & Co. KG mot Ärztekammer Westfalen-Lippe

(Mål C-526/11) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 1.9 andra stycket c — Begreppet offentligrättsligt organ — Villkoret att verksamheten finansieras av, eller att förvaltningen eller verksamheten står under kontroll av, regionala eller lokala myndigheter, eller av andra offentligrättsliga organ — Yrkesorganisation för läkare — I lag föreskrivs finansiering genom avgifter som betalas av organisationens medlemmar — Storleken på avgifterna fastställs vid organisationens stämma — Organets oberoende vid fastställandet av omfattningen av och det sätt på vilket det ska utföra sina lagstadgade uppgifter)

(2013/C 325/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IVD GmbH & Co. KG

Motpart: Ärztekammer Westfalen-Lippe

ytterligare deltagare i rättegången: WWF Druck + Medien GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Düsseldorf — Tolkning av artikel 1.9 andra stycket c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Begreppet offentligrättsligt organ — Villkoret att till största delen finansieras av staten och att verksamheten ska stå under kontroll av staten — Yrkesammanslutning som enligt lag har rätt att uppbära avgifter från sina medlemmar, där denna avgifts belopp samt dess användning ska fastställas i stadgan, vilket kräver statligt godkännande

Domslut

Artikel 1.9 andra stycket c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster, ska tolkas så, att ett organ, såsom en offentligrättslig yrkesorganisation, inte uppfyller kriteriet att till största delen vara finansierat av offentliga myndigheter då detta organ till största delen finansieras av medlemsavgifter — vilka organet enligt lag har rätt att fastställa och uppbära — i det fall då denna lag inte fastställer omfattningen och arten av de

åtgärder som nämnda organ vidtar vid fullgörandet av sina lagstadgade uppgifter, och inte heller kriteriet att verksamheten står under kontroll av de offentliga myndigheterna enbart på den grunden att det krävs att organets beslut om fastställande av storleken på avgifterna godkänns av en tillsynsmyndighet.

⁽¹⁾ EUT C 25, 28.01.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer mot Anneliese Kuso

(Mål C-614/11) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män — Direktiv 76/207/EEG — Tidsbegränsat anställningsavtal som ingåtts före medlemsstatens anslutning — Avtalstiden gick ut efter anslutningen — Anställningsvillkor som föreskriver att avtalstiden går ut den sista dagen i det år då pensionsåldern uppnås — Pensionsåldern skiljer sig åt mellan kvinnor och män)

(2013/C 325/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Motpart: Anneliese Kuso

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 3.1 a och c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002 (EGT L 269, s. 15) — Tidsbegränsade anställningsavtal som ett organ i en medlemsstat ingått med sina anställda innan medlemsstaten anslöt sig till Europeiska unionen och som innehåller bestämmelser om att avtalstiden, när det gäller manliga anställda, går ut vid utgången av det år då den anställde uppnår 65 års ålder, medan den, när det gäller kvinnliga anställda, går ut vid utgången av det år då den anställde uppnår 60 års ålder.

Domslut

Artikel 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002, ska tolkas så, att en nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet — vilken består av anställningsvillkor som utgör en integrerad del av ett anställningsavtal som ingåtts före den aktuella medlemsstatens anslutning till Europeiska unionen och vilken föreskriver att anställningsförhållandet upphör då arbetstagaren uppnår en viss pensionsålder som varierar beroende på arbetstagarens kön — utgör direkt diskriminering som är förbjuden enligt direktivet i ett sådant fall då den aktuella arbetstagaren uppnår denna ålder efter anslutningen.

(¹) EUT C 80, 17.3.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien) — Daniele Biasci m.fl. mot Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

(Förenade målen C-660/11 och C-8/12) (¹)

(Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Hasardspel — Upptagande av vadhållningsinsatser — Villkor för tillstånd — Krav på polistillstånd och koncession — Nationell lagstiftning — Obligatoriskt minsta avstånd mellan vadslagningsställen — Gränsöverskridande verksamhet som kan likställas med den som är föremål för koncessionen — Förbud — Ömsesidigt erkännande av tillstånd på området för hasardspel)

(2013/C 325/07)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Mål C-660/11

Klagande: Daniele Biasci Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti, Gabriele Livi

Motparter: Ministero dell'Interno, Questura di Livorno

Ytterligare deltagare i rättegången: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA

Mål C-8/12

Klagande: Cristian Rainone, Orentino Viviani, Miriam Befani

Motparter: Ministero dell'Interno, Questura di Prato, Questura di Firenze

Ytterligare deltagare i rättegången: SNAI — Sindacato Nazionale Agenzie Ippiche SpA, Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Fri rörlighet för personer — Frihet att tillhandahålla tjänster — Upptagande av vadhållningsinsatser — Nationell lagstiftning enligt vilken denna verksamhet fordrar tillstånd och koncession meddelade av de nationella myndigheterna — Tillstånd och koncessioner meddelade av utländska myndigheter erkänns ej — Förenligheten med artiklarna 43 EG och 49 EG (nu artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF)

Domslut

1. Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka bolag som önskar bedriva verksamhet i form av hasardspel är skyldiga att, utöver en statlig koncession för att utöva sådan verksamhet, även erhålla polistillstånd när dessa bestämmelser begränsar beviljande av tillstånd till sökande som redan innehar en sådan koncession.
2. Artiklarna 43 EG och 49 EG samt likabehandlings- och effektivitetsprinciperna ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstat — vilken i strid med unionsrätten har uteslutit en kategori aktörer från att tilldelas koncessioner för att bedriva en ekonomisk verksamhet och som, för att åtgärda detta åsidosättande, delar ut ett stort antal nya koncessioner — att skydda marknadspositioner som redan befintliga aktörer har förvärvat, genom att bland annat föreskriva ett minsta avstånd mellan nya koncessionsinnehavare och redan existerande aktörers etableringar.

Det följer av artiklarna 43 EG och 49 EG, likabehandlingsprincipen, kravet på transparens samt rättssäkerhetsprincipen att villkoren och bestämmelserna för ett sådant upphandlingsförfarande som det som är aktuellt i målen vid den hänskjutande domstolen, och i synnerhet bestämmelserna om förverkande av koncessioner som tilldelats i samband med en sådan upphandling — såsom bestämmelserna i artikel 23.3 i förslaget till avtal — ska vara formulerade på ett klart, precist och entydigt sätt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som i praktiken förhindrar all gränsöverskridande verksamhet inom spelsektorn oberoende av i vilken form denna verksamhet bedrivs, i synnerhet i de fall då en direktkontakt mellan konsumenten och aktören äger rum och en fysisk kontroll från polisens sida av företagets mellanmän i landet är möjlig. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera om så är fallet med avseende på artikel 23.3 i nämnda förslag till avtal.

3. Artiklarna 43 EG och 49 EG ska tolkas så, att i det rådande rättsläget i unionsrätten utgör den omständigheten att en aktör, i den medlemsstat där denne har sin hemvist, innehar ett tillstånd att erbjuda hasardspel inte hinder för att en annan medlemsstat med iakttagande av de krav som unionsrätten ställer kan kräva att denne aktör, för att få erbjuda konsumenter inom den andra statens gränser sådana tjänster, innehar ett tillstånd från dess egna myndigheter.

(¹) EUT C 73, 10.03.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret — Danmark) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mot Sunico ApS, VM & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Mål C-49/12) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 1.1 — Tillämpningsområde — Begreppet "privaträttens område" — Talan väckt av en myndighet — Skadestånd på grund av medverkan till skatteundandragande av tredje part som inte själv är mervärdesskatteskyldig)

(2013/C 325/08)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Motparter: Sunico ApS, VM & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Østre Landsret — Tolkning av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1) — Tillämpningsområde — Fråga om inkludering eller ej av talan om skadestånd och ränta om skattemyndigheten i en medlemsstat väckt mot fysiska och juridiska personer med hemvist i en annan medlemsstat för underlåtenhet att betala mervärdesskatt, och som grundas på ett påstående om "unlawful means conspiracy" vilket omfattas av den del av rättsordningen som avser utomobligatoriskt ansvar ("torts")

Domslut

Begreppet privaträttens område i den mening som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att det omfattar en talan varigenom en myndighet i en medlemsstat framställer skadeståndsanspråk mot fysiska och juridiska personer med hemvist i en annan medlemsstat, för en skada som orsakats genom en olaglig överenskommelse om att begå bedrägeri genom att undandra mervärdesskatt som skulle betalas i den första medlemsstaten.

(¹) EUT C 118, 21.4.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Anton Schlecker, med firma "Firma Anton Schlecker" mot Melitta Josefa Boedeker

(Mål C-64/12) (¹)

(Romkonventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser — Anställningsavtal — Artikel 6.2 — Den lag som är tillämplig om inget lagval gjorts — Lagen i det land där den anställde "vanligtvis utför sitt arbete" — Avtal med närmare anknytning till en annan medlemsstat)

(2013/C 325/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Anton Schlecker, med firma "Firma Anton Schlecker"

Motpart: Melitta Josefa Boedeker

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artikel 6.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, 1980, s. 1) — Tillämplig lag vid avsaknad av lagval — Anställningsavtal — Lagen i det land där den anställde vanligtvis utför sitt arbete — Arbetstagare som under en lång period och utan avbrott har utfört sitt arbete i en och samma medlemsstat — Anställningsavtal som med hänsyn till alla övriga omständigheter i det enskilda fallet har mycket nära anknytning till en annan medlemsstat

Domslut

Artikel 6.2 i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980, ska tolkas så, att den nationella domstolen, även i en situation där en anställd vid fullgörandet av ett anställningsavtal vanligtvis, under en lång period och utan avbrott, utför sitt arbete i ett och samma land, med tillämpning av artikel 6.2 sista ledet kan avstå från att tillämpa lagen i det land där arbetet vanligtvis utförs, om det framgår av de samlade omständigheterna att anställningsavtalet har närmare anknytning till ett annat land.

⁽¹⁾ EUT C 126, 28.4.2012.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Slancheva sila EOOD mot Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashtatelna agentsia

(Mål C-434/12) ⁽¹⁾

(Gemensam jordbrukspolitik — EJFLU — Förordning (EU) nr 65/2011 — Stöd för landsbygdsutveckling — Stöd för etablering och utveckling av mikroföretag — Begreppet på ett konstlat sätt skapade förutsättningar — Missbruk — Bevisning)

(2013/C 325/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Slancheva sila EOOD

Motpart: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond Zemedelie Razplashtatelna agentsia

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Sofia-grad — Tolkningen av artikel 4.8 i kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller

kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EUT L 25, s. 8) — Stöd för landsbygdsutveckling — Begreppet på konstlat sätt skapade förutsättningar — Fråga huruvida nationell rättspraxis är tillåten enligt vilken ett rättsligt samband ska föreligga mellan dem som ansöker om stöd för att ”på konstlat sätt skapade förutsättningar” ska anses föreligga och artikel 4.8 i förordning (EU) nr 65/2011 tillämpas om tre kumulativa förutsättningar är uppfyllda — Stödansökningar från olika sökande mellan vilka det finns ett faktiskt samband och vilka använder avgränsade, närliggande markområden som före ansökningarna utgjorde ett enda markområde — Nödvändigt att slå fast att det föreligger en avsiktlig samordning mellan dem som ansöker och/eller med utomstående i syfte att erhålla en förmån — Kriterier för att slå fast att en förmån föreligger i den mening som avses i 4.8 i förordning (EU) nr 65/2011

Domslut

1. Artikel 4.8 i kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling ska tolkas så, att ett objektivt och ett subjektivt rekvisit ska vara uppfyllt för att denna artikel ska vara tillämplig. I fråga om det objektiva rekvisitet ankommer det på den nationella domstolen att bedöma huruvida de objektiva omständigheterna i det föreliggande målet ger stöd för att den målsättning som eftersträvas med stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inte kan uppnås. I fråga om det subjektiva rekvisitet ankommer det på den nationella domstolen att bedöma huruvida den objektiva bevisningen ger stöd för att den som har ansökt om utbetalning av stöd uteslutande har haft för avsikt att erhålla en förmån i strid med stödets syfte, genom att på ett konstlat sätt skapa de förutsättningar som krävs för att få en utbetalning från EJFLU. Den nationella domstolen får härvid grunda sin bedömning på omständigheter såsom det rättsliga, ekonomiska eller personliga sambandet mellan dem som är inblandade i liknande investeringsprojekt. Den får även grunda sin bedömning på uppgifter som tyder på att dessa personer har samverkat avsiktligt.

2. Artikel 4.8 i förordning nr 65/2011 ska tolkas så, att den utgör hinder för att en ansökan om utbetalning från EJFLU ska avslås endast på grund av att ett investeringsprojekt — som avses i en ansökan om stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) — saknar operativ autonomi eller på grund av att det föreligger ett rättsligt samband mellan dem som har ansökt om stöd, medan övriga objektiva omständigheter inte beaktas.

⁽¹⁾ EUT C 366, 24.11.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 september 2013 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — M. G., N. R. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-383/13 PPU) ⁽¹⁾

(Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer — Invandringspolitik — Olaglig invandring och olaglig bosättning — Återsändande av personer som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Förfarande för avlägsnande — Förvar — Förlängning av förvar — Artikel 15.2 och 15.6 — Rätten till försvar — Rätten att yttra sig — Åsidosättande — Följder)

(2013/C 325/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M. G., N. R.

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Raad van State — Tolkning av artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EGT C 364, 2000, s. 1), artikel 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, s. 98) — Förvar — Förlängning — Bristande samarbete från de berörda medborgarnas sida i avlägsnandeförfarandet — Åsidosättande av rätten till försvar — Rätt för envar att yttra sig innan en åtgärd vidtas mot vederbörande personligen som påverkar honom eller henne negativt

Domslut

Unionsrätten — i synnerhet artikel 15.2 och 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — ska tolkas så, att när ett beslut att förlänga en förvarsåtgärd fattats i strid med rätten att yttra sig under ett administrativt förfarande, får den nationella domstol som ska pröva beslutets lagenlighet endast besluta att förvaret ska upphöra om den, mot bakgrund av de i varje fall specifika faktiska och rättsliga omständigheterna, anser att åsidosättandet verkligen har

medfört att den som åberopar möjligheten inte kan göra gällande sitt försvar på ett bättre sätt i sådan utsträckning att det administrativa förfarandet hade kunnat leda till ett annat resultat.

⁽¹⁾ EUT C 260, 07.09.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 25 juni 2013 — BestWater International GmbH mot Michael Mebes, Stefan Potsch

(Mål C-348/13)

(2013/C 325/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BestWater International GmbH

Motparter: Michael Mebes, Stefan Potsch

Tolkningsfråga

Utgör infogande på en egen webbplats av annans verk som har gjorts tillgängligt för allmänheten på annans webbplats under de omständigheter som föreligger i det nationella målet överföring till allmänheten i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG, ⁽¹⁾ även om verket som tillhör annan därmed inte överförs till en ny publik och överföringen inte sker genom användning av en särskild teknik som skiljer sig från den teknik som använts för den ursprungliga överföringen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27 juni 2013 — brottmål mot Markus D

(Mål C-358/13)

(2013/C 325/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Markus D

Tolkningsfråga

Ska artikel 1 punkt 2 b i direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 ⁽²⁾ tolkas så, att substanser eller kombinationer av substanser i den mening som avses i denna bestämmelse vilka endast påverkar, alltså inte återställer eller korregerar de mänskliga fysiologiska funktionerna, bara ska anses utgöra läkemedel om de har en terapeutisk nytta eller åtminstone påverkar kroppsfunktionerna positivt? Omfattas således sådana substanser eller kombinationer av substanser som intas enbart på grund av sin psykoaktiva verkan — som framkallar ett berusningstillstånd — och i varje fall har en hälsofarlig effekt inte av begreppet läkemedel i direktivet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 om ändring av direktiv 2001/83/EG (EGT L 136, s. 34)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 2 juli 2013 — H.T. mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-373/13)

(2013/C 325/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H. T.

Motpart: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

1. a) Ska bestämmelsen i artikel 24.1 första meningen i direktiv 2004/83/EG ⁽¹⁾ enligt vilken medlemsstaterna till de personer som innehar flyktingstatus ska utfärda ett uppehållstillstånd tillämpas även när ett redan utfärdat uppehållstillstånd upphävs?

b) Ska bestämmelsen tolkas på så sätt att den utgör hinder för upphävandet eller återkallelsen av uppehållstillståndet

(till följd av en utvisning enligt nationell rätt) för en person som innehar flyktingstatus när villkoren i artikel 21.3 jämförd med artikel 21.2 i direktiv 2004/83/EG inte är uppfyllda eller "tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen", i den mening som avses i artikel 24.1 första meningen i direktiv 2004/83/EG, inte föreligger?

2. För det fallet att frågorna 1 a och b ska besvaras jakande:

a) Hur ska undantaget avseende "tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen" i artikel 24.1 första meningen i direktiv 2004/83/EG tolkas med avseende på faror som följer av stöd av en terroristorganisation?

b) Kan det anses föreligga "tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen" enligt artikel 24.1 första meningen i direktiv 2004/83/EG när en person som innehar flyktingstatus bland annat stött PKK genom insamling av medel och regelbundet deltagande i evenemang med nära koppling till PKK, även om villkoren för ett undantag från principen om non-refoulement enligt artikel 33.2 Genèvekonventionen inte är uppfyllda och därigenom inte heller villkoren i artikel 21.1 i direktiv 2004/83/EG?

3. Om fråga 1 a ska besvaras nekande:

Är ett upphävande eller en återkallelse av ett uppehållstillstånd (till följd av en utvisning enligt nationell rätt) enligt unionsrätten endast tillåten om villkoren i artikel 21.3 jämförd med artikel 21.2 i direktiv 2004/83/EG är uppfyllda (respektive den likalydande efterföljande bestämmelsen i direktiv 2011/95/EU)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Den Haag (Nederländerna) den 22 juli 2013 — FNV Kunsten Informatie en Media mot Staat der Nederlanden

(Mål C-413/13)

(2013/C 325/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Den Haag

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FNV Kunsten Informatie en Media

Motpart: Staat der Nederlanden

Tolkningsfrågor

1. Ska unionsrättens konkurrensbestämmelser tolkas så, att en bestämmelse i ett kollektivavtal — som ingåtts mellan arbetsgivarorganisationer och arbetstagarorganisationer — om att oberoende yrkesutövare som på grundval av ett uppdragsavtal utför samma arbete för en arbetsgivare som arbetstagare som omfattas av ett kollektivavtal, ska erhålla en viss lägsta ersättning redan på grund av att bestämmelsen anges i ett kollektivavtal och inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 101 FEUF?
2. Om svaret på första frågan är nekande, faller bestämmelsen utanför tillämpningsområdet för artikel 101 FEUF om den (även) har till syfte att förbättra arbetsvillkoren för arbetstagare som omfattas av ett kollektivavtal och har det därvid betydelse om arbetsvillkoren förbättras direkt eller indirekt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Spanien) den 23 juli 2013 — Mario Vital Pérez mot Ayuntamiento de Oviedo

(Mål C-416/13)

(2013/C 325/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Mario Vital Pérez

Motpart: Ayuntamiento de Oviedo

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 2.2, 4.1 och 6.1 c i rådets direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾ av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling och artikel 21.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽²⁾, i den mån de förbjuder all diskriminering på grund av ålder, hinder mot att det i ett kommunalt meddelande — med uttrycklig till-

lämpning av en medlemsstats regionallag — fastställs en högsta åldersgräns på 30 år för tillträde till en tjänst som polis vid den lokala polismyndigheten?

⁽¹⁾ EGT L 303, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 364, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 23 juli 2013 — ÖBB Personenverkehr AG mot Gotthard Starjakob

(Mål C-417/13)

(2013/C 325/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Obersten Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Motpart i första instans och klagande i överklagandeinstansen: ÖBB Personenverkehr AG

Klagande i första instans och motpart i överklagandeinstansen: Gotthard Starjakob

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna jämförd med artiklarna 7.1, 16 och 17 i direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾ tolkas så,
 - a) att en arbetstagare för vilken arbetsgivaren fastställt ett oriktig referensdatum för befordran, på grund av en lagstadgad åldersdiskriminerande beräkning av tidigare anställningstid, under alla förhållanden har rätt till en ekonomisk ersättning som motsvarar skillnaden i lön jämfört med om referensdatumet fastställts på ett icke-diskriminerande sätt, eller
 - b) att en medlemsstat har möjlighet att undanröja åldersdiskrimineringen genom en icke-diskriminerande beräkning av tidigare anställningstid utan ekonomisk kompensation (genom att fastställa ett nytt referensdatum för befordran samtidigt som befordringsperioden förlängs), särskilt när denna löneneutrala lösning syftar till att bevara arbetsgivarens likviditet och undvika orimliga kostnader på grund av nya beräkningar?

2. För det fallet att fråga 1 b besvaras jakande:

Kan lagstiftaren föreskriva att en sådan icke-diskriminerande beräkning

- a) också ska gälla med retroaktiv verkan (i förevarande fall genom den lag av den 27 december 2011 som offentliggjordes genom BGBl I 2011/129, med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2004), eller
- b) gäller den först från tidpunkten för antagandet eller offentliggörandet av de nya beräknings- och befordringsbestämmelserna?

3. För det fallet att fråga 1 b besvaras jakande:

Ska artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna jämförd med artiklarna 2.1, 2.2 och 6.1 i direktiv 2000/78/EG tolkas så,

- a) att en lagbestämmelse i vilken föreskrivs en längre befordringsperiod i början av karriären, och därmed gör det svårare att nå nästa lönegrad, utgör en indirekt särbehandling på grund av ålder,
- b) och om så är fallet, att en sådan bestämmelse är lämplig och nödvändig, med beaktande av den begränsade yrkeserfarenheten i början av karriären?

4. För det fallet att fråga 1 b besvaras jakande:

Ska artiklarna 7.1 och 8.1 jämförda med artikel 6.1 i direktiv 2000/78/EG tolkas så, att vidmakthållandet av de äldre, åldersdiskriminerande bestämmelserna med enda syfte att skydda arbetstagare från att missgynnas i lönehänseende av en ny, icke-diskriminerande bestämmelse (lönesäkringsklausul) är tillåtet och skäligt på grund av skyddet för förvärvade rättigheter och berättigade förväntningar?

5. För det fallet att fråga 1 b och fråga 3 b besvaras jakande:

- a) Kan lagstiftaren föreskriva en plikt (skyldighet) för arbetstagaren att medverka vid fastställandet av den tidigare anställningstid som ska beaktas, och kan övergång till det nya beräknings- och befordringssystemet villkoras med att denna skyldighet har uppfyllts?
- b) Kan en arbetstagare som underlåter att medverka i skälig omfattning för att fastställa tidigare anställningstid enligt det nya icke-diskriminerande beräknings- och befordringssystemet — och därmed medvetet avstår från att utnyttja den icke-diskriminerande bestämmelsen och frivilligt kvarstår i det äldre, åldersdiskriminerande beräknings- och befordringssystemet — åberopa att det äldre systemet är åldersdiskriminerande, eller innebär det rätts-

missbruk om vederbörande kvarstår i det äldre diskriminerande systemet endast för att kunna ställa krav på ekonomisk ersättning?

6. För det fallet att fråga 1 a besvaras jakande eller frågorna 1 b och 2 b besvaras jakande:

Kräver den unionsrättsliga effektivitetsprincipen i artikel 47.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i artikel 19.1 FEU att preskriptionstiden för unionsrättsliga anspråk inte kan börja löpa innan rättsläget har klargjorts genom ett relevant avgörande från Europeiska unionens domstol?

7. För det fallet att fråga 1 a besvaras jakande eller fråga 1 b och 2 b besvaras jakande:

Kräver den unionsrättsliga likvärdighetsprincipen att tillämpningsområdet för en nationell bestämmelse angående preskriptionsavbrott vad gäller ersättningsanspråk enligt ett nytt beräknings- och befordringssystem (53a § femte punkten i Bundesbahngesetz) ska utvidgas till att omfatta ersättningsanspråk i anledning av löneskillnader som beror på ett äldre, åldersdiskriminerande system?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 24 juli 2013 — Art & Allposters International BV mot Stichting Pictoright

(Mål C-419/13)

(2013/C 325/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Art & Allposters International BV

Motpart: Stichting Pictoright

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar artikel 4 i upphovsrättsdirektivet⁽¹⁾ frågan huruvida upphovsrättsinnehavarens spridningsrätt kan utövas med avseende på en reproduktion av ett upphovsrättsligt skyddat verk som av rättsinnehavaren, eller med dennes samtycke, säljs och levereras inom EES, om denna reproduktion senare har genomgått en förändring med avseende på sin form och i denna form på nytt har förts ut på marknaden?
- 2 a) Om svaret på fråga 1 är jakande, har i så fall den omständigheten att det rör sig om en förändring i den mening som avses i fråga 1 betydelse för svaret på frågan huruvida konsumtion i den mening som avses i artikel 4.2 i upphovsrättsdirektivet förhindras eller avbryts?
- b) Om fråga 2a ska besvaras jakande, vilka måttstockar ska i så fall användas för att avgöra huruvida det rör sig om en sådan förändring av reproduktionens form att den konsumtion som avses i artikel 4.2 i upphovsrättsdirektivet förhindras eller avbryts?
- c) Ger dessa måttstockar utrymme för den i den nederländska nationella rättsordningen utvecklade måttstocken att rättigheterna inte konsumeras endast på grund av att återförsäljaren har gett reproduktionerna en annan form och i denna form har spridit verken till allmänheten (Hoge Raads dom av den 19 januari 1979 i mål NJ 1979/412, Poortvliet)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Italien) den 25 juli 2013 — Emmeci mot Cotral

(Mål C-427/13)

(2013/C 325/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Emmeci Srl

Motpart: Cotral SpA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 56 i direktiv 2004/17/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den nationella lagstiftaren inte får införa bestämmelser om att de upphandlande enheterna har rätt att hindra anbudsgivarna från att se sin plats i rangordningen och de övriga ekonomiska aktörernas anbud under de elektroniska auktionernas slutetapp och att dessa upplysningar delges dem först när auktionen är avslutad?
2. Utgör artikel 56 i direktiv 2004/17/EG samt principerna om öppenhet och likabehandling hinder för nationella lagbestämmelser eller administrativ praxis – som de som är aktuella i [Orig. s. 9] förevarande förfarande – om fem minuters mörkläggning under den elektroniska auktionens slutetapp, under vilken anbudsgivarna inte har kännedom om sin plats i rangordningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31 juli 2013 — Vietnam Airlines Co. Ltd mot Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

(Mål C-431/13)

(2013/C 325/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vietnam Airlines Co. Ltd

Motpart: Brigitta Voss, Klaus-Jürgen Voss

Tolkningsfrågor

1. Har en passagerare vid kraftig försening rätt till full kompensation enligt artikel 7.1 i förordningen om passagerares rättigheter⁽¹⁾ även när en utomstående som inte hör till passagerarna redan har gjort en utbetalning till passageraren på grund av förseningen, eller ska en sådan utbetalning avräknas?

2. Om sådan avräkning ska ske: Gäller detta i så fall endast skadeståndsanspråk i den mening som avses i den tyska rättsordningen eller även anspråk på sänkning av priset för resan?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EGT L 46, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 2 augusti 2013 —
Unitrading Ltd mot Staatssecretaris van Financiën**

(Mål C-437/13)

(2013/C 325/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unitrading Ltd

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Om tullmyndigheterna vill grunda sin bevisupptagning avseende importerade varors ursprung på resultatet av en undersökning som utförts av en tredje man som inte har lämnat uppgifter om undersökningen, varken till tullmyndigheterna eller till deklaranterna — vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera att den slutsats som dragits är korrekt eller att vederlägga denna, och svårare för den nationella domstolen att värdera undersökningsresultatet — innebär de rättigheter som anges i artikel 47 i stadgan (¹) i så fall att den nationella domstolen inte får beakta dessa undersökningsresultat? Har det för svaret på denna fråga betydelse att den tredje man som undanhåller den aktuella informationen från tullmyndigheterna och den berörde gör detta utan närmare förklaring än att det rör sig om "law enforcement sensitive information"?

2. Innebär de rättigheter som anges i artikel 47 i stadgan att tullmyndigheterna, när de inte kan lämna uppgifter om den undersökning som ligger till grund för deras uppfattning att varorna har ett visst ursprung, och det finns välgrundad anledning att ifrågasätta undersökningsresultatet, i rimligaste mån ska ställa sig positiva till den berördes erbjudande att på egen bekostnad göra observationer och/eller ta prover i det land som vederbörande påstår är ursprungslandet?

3. Har det för svaret på den första och den andra frågan betydelse att delar av varuproven fanns tillgängliga en viss tid efter beslutet om påförande av tilläggstull och den berörde hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem, även om resultatet av en sådan undersökning inte förändrar den omständigheten att resultaten från det av tullmyndigheterna använda laboratoriet inte går att kontrollera, så att det även i det fall detta andra laboratorium skulle finna att det ursprung som den berörde gör gällande stämmer skulle vara omöjligt för domstolen att göra en trovärdig jämförelse mellan de båda laboratoriernas resultat? Om svaret på denna fråga är jakande, är tullmyndigheterna skyldiga att upplysa den berörde om att delar av varuproven fortfarande är tillgängliga och att den berörde kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning?

(¹) EGT C 364, 2000, s. 1

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 2 augusti 2013 —
SC BCR Leasing IFN SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor**

(Mål C-438/13)

(2013/C 325/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC BCR Leasing IFN SA

Motparter: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor

Tolkningsfråga

Om ett leasingavtal sagts upp — på grund av underlåtelser från kundens sida — och leasingbolaget inte har återfått de varor avtalet gällde från kunden, trots att detta bolag har inlett och genomfört förfaranden för indrivning av dessa varor, och leasingbolaget efter uppsägningen av avtalet inte har mottagit

någon betalning för användningen av dessa varor, kan detta anses utgöra en leverans av varor mot ersättning i den mening som avses i artikel 16 i direktiv 2006/[112]/EG⁽¹⁾ eller, i förekommande fall, som en leverans av varor mot ersättning i den mening som avses i artikel 18 i direktiv 2006/[112]/EG?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 6 augusti 2013 — Sarah Nagy mot Marcel Nagy

(Mål C-442/13)

(2013/C 325/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sarah Nagy

Motpart: Marcel Nagy

Tolkningsfrågor

1. Ska två mål anses gälla "samma parter", i den mening som avses i artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet,⁽¹⁾ när ett mål rör ett barn som har väckt talan mot sin far om underhållsbidrag för förgångnen tid och för framtiden och fadern i ett mål om äktenskapsskillnad yrkar fastställelse av dennes underhållsskyldighet gentemot barnet och barnets moder för tiden efter äktenskapsskillnad?
2. Om den första frågan besvaras jakande: När den underhållsberättigade i det ena målet yrkar löpande underhåll, och den underhållsskyldige i det andra målet yrkar att dennes skyldighet att betala löpande underhåll ska gälla från en senare tidpunkt, kommer då det senare målet att röra "samma sak", i den mening som avses i artikel 12 i förordningen?

⁽¹⁾ EUT L 7, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Braşov (Rumänien) den 7 augusti 2013 — Imre Solyom och Luiza Solyom mot Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

(Mål C-444/13)

(2013/C 325/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Braşov

Parter

Klagande: Imre Solyom och Luiza Solyom

Motpart: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 73 och 78 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ — för det fall parterna i ett överlåtelseavtal fastställer ett definitivt och oåterkalleligt pris, och skattemyndigheten sedan fastslår att försäljningen är skattepliktig med anledning av att säljaren anses som beskattningsbar person — tolkas på så sätt att mervärdesskatten ska anses ingå i priset eller läggas på priset? Med andra ord, vilket är beskattningsunderlaget för en sådan leverans?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 12 augusti 2013 — Germanwings GmbH mot Ronny Henning

(Mål C-452/13)

(2013/C 325/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Germanwings GmbH

Motpart: Ronny Henning

Tolkningsfråga

Vilken tidpunkt är avgörande för begreppet "ankomsttid" som används i artiklarna 2, 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽¹⁾:

- a) den tidpunkt då ett flygplan tar mark på landningsbanan ("touchdown"),
- b) den tidpunkt då ett flygplan anländer till uppställningsplatsen för ankomst och parkeringsbromsarna slagits på, respektive bromsklossarna anbringas (in-block-tidpunkten),
- c) den tidpunkt då flygplanets dörrar öppnas,
- d) en av parterna inom ramen för deras partsautonomi fastställd tidpunkt.

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Överklagande ingett den 12 augusti 2013 av Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 30 maj 2013 i mål T-454/11, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon) mot kommissionen

(Mål C-455/13 P)

(2013/C 325/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) (ombud: M. Merola, M.C. Santacroce, avvocati)

Övriga parter i målet: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i dess helhet,
- förklara att den talan som väckts av industriella bearbetare av frukt och grönsaker inte kan tas upp till sakprövning, och således bifalla de yrkanden som klagandena framställde vid tribunalen,
- alternativt, för det fall domstolen finner att yrkandena om ogiltigförklaring kunde sakprövas (*quod non*), upphäva den överklagade domen på grund av allvarlig och felaktig rättstillämpning, liksom på grund av otillräcklig och motsägelsefull rättslig motivering, såsom förklaras i överklagandet, samt återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,
- alternativt, för det fall domstolen beslutar fastställa (*quod non*) tribunalens bedömning av målet i sak, upphäva den del av domen som rör verkningarna av ogiltigförklaringen av artikel 60.7 i förordning nr 543/2011 ⁽¹⁾ på grund av att den baseras på ett motsägelsefullt resonemang, som även står i strid med principerna om rättsäkerhet och berättigade förväntningar, med tanke på varaktigheten och funktionen av verksamhetsprogrammen,
- förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna eller, för det fall målet återförvisas till tribunalen, låta frågan om rättegångskostnaderna i första instans och i överklagandet anstå.

Grunder och huvudargument

Klagandena gör gällande att tribunalen i den överklagade domen

- gjorde en felaktig bedömning av huruvida talan i mål T-454/10 kunde tas upp till sakprövning, såvitt den hänvisar till bilaga VIII till förordning nr 1580/2007 ⁽²⁾, i synnerhet genom att finna att bilaga VIII utgör en helhet tillsammans med artikel 52.2a andra stycket i den ovannämnda förordningen, utan att inse att den sistnämnda bestämmelsen inte har medfört någon förändring av innehållet i bilaga VIII, vilken alltid har medgivit unionens finansiering- och investeringsverksamhet inom viss bearbningsverksamhet.
- gjorde en felaktig bedömning av sökandenas i första instans talerätt, vad gäller väckande av talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 fjärde och sjätte stycket FEUF.
- felaktigt fann att de omtvistade bestämmelserna hade antagits i strid med förordningen om en samlad marknadsordning, genom att felaktigt anta att nämnda förordning innebär att ingen annan verksamhet än produktion av färskvaror (antingen för konsumtion eller i syfte att bearbeta) som genomförs av producentorganisationer kan omfattas av finansiering från unionen.
- gjorde en felaktig tillämpning av icke-diskrimineringsprincipen, genom att förväxla den med principen om icke snedvriden konkurrens mellan jämlika marknadsaktörer och glömma att jordbrukssektorn har sina egna regler inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.

— vad gäller verkningarna av ogiltigförklaringarna gjorde en felaktig tillämpning av artikel 264 andra stycket FEUF, genom att göra åtskillnad mellan, å ena sidan, artikel 52.2a andra stycket i tidigare förordning nr 1580/2007 och artikel 50.3 i förordning nr 543/2011 och, å andra sidan, artikel 60.7 i förordning nr 543/2011, samt genom att genom att avkunna en dom som är omöjlig att följa, med hänvisning till artikel 60.7 i förordning nr 543/2011.

- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, s. 1)
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker (EUT L 350, s. 1)

Överklagande ingett den 9 augusti 2013 av T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares, Unipessoal Lda av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 6 juni 2013 i mål T-279/11, T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares, Unipessoal Lda mot Europeiska kommissionen

(Mål C-456/13 P)

(2013/C 325/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: T & L Sugars Ltd, Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (ombud: D. Waelbroeck, avocat, D. Slater, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd, Republiken Frankrike

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- slå fast att överklagandet kan tas upp till sakprövning och bifalla det,
- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 6 juni 2013 i mål T-279/11 ("den överklagade domen") i den del klagandenas talan om ogiltigförklaring avvisades och de härvid anförda påståendena om rättsstridighet lämnades utan avseende,
- återförvisa ärendet till tribunalen för prövning i sak, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena följande grunder.

1. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att de omtvistade förordningarna omfattade genomförandeåtgärder i enlighet med artikel 263.4 FEUF.
2. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastställa att förordning 393/2011 (¹) inte berörde klagandena personligen.
3. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att lämna påståendena om rättsstridighet utan avseende till följd av den felaktiga rättstillämpningen enligt punkterna (1) och (2) ovan.

Därför yrkar klagandena att domstolen ska (i) upphäva den överklagade domen i den del sökandenas talan om ogiltigförklaring avvisades och påståendena om rättsstridighet lämnades utan avseende, och (ii) återförvisa ärendet till tribunalen.

- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 393/2011 av den 19 april 2011 om fastställande av tilldelningskoefficienten för utfärdande av importlicenser för sockerprodukter inom vissa tullkvoter för vilka det lämnats in ansökningar under perioden 1 — 7 april 2011, och om tillfälligt stopp för ansökningar om sådana licenser EUT L 104, s. 39

Överklagande ingett den 16 september 2013 av GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 3 juli 2013 i mål T-205/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-494/13)

(2013/C 325/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (ombud: advokaterna I. Memmler och S. Schulz)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara dels den dom som tribunalen meddelade den 3 juli 2013 i mål T-205/12, dels det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 1 mars 2013 i ärende R 387/2011-1, och

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har som enda grund anfört felaktig tolkning och tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾.

Till stöd för detta har klaganden anfört följande:

Tribunalen har tolkat begreppet "identiska varor" felaktigt, eftersom den likställt varan "Cigarrer" med "Tobaksvaror". Tribunalen har därigenom vidgat det motstående varumärkets skyddsområde på ett orimligt sätt.

Tribunalen har tolkat begreppet "liknande varor" på ett felaktigt sätt, eftersom den inte heller i samband med bedömningen av huruvida varorna liknar varandra borde ha kommit fram till att varan "Cigarrer" liknar "Artiklar för rökare".

I samband med jämförelsen av kännetecknen har tribunalen inte beaktat helhetsbedömningsprincipen, eftersom den godtyckligt jämfört beståndsdelarna "LIBERTAD" och "LIBERTE" och därvid bortsett från varumärkets övriga beståndsdelar.

Det finns emellertid andra beståndsdelar som har större betydelse för de motstående varumärkena, bland annat färgkombinationen i det angripna varumärket och det bildmärke som åberopats till stöd för överklagandet, och beteckningen "LA".

Tribunalen har inte heller på ett korrekt sätt tillämpat de av EU-domstolen antagna principerna om den begreppsmässiga likheten, eftersom den inte i tillräcklig utsträckning har beaktat de olika språken för de motstående varumärkena.

Sammantaget har tribunalen således dragit fel slutsatser.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Överklagande ingett den 16 september 2013 av GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 3 juli 2013 i mål T-206/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-495/13 P)

(2013/C 325/29)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Klagande: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (ombud: I. Memmler och S. Schulz, Rechtsanwältinnen)

Övrig part i målet: Harmoniseringsbyrån, Villiger Söhne GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 3 juli 2013 i mål T-206/12 samt det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 1 mars 2012 (ärende R 411/2011-1),

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom som tribunalen meddelade den 3 juli 2013 i vilken den ogillade klagandens talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 1 mars 2012 om ett invändningsförfarande mellan Villiger Söhne och GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH.

Klaganden gör som enda grund för överklagandet gällande att artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾ har åsidosatts.

Till stöd för denna grund anförs att:

Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av begreppet varuslagsidentitet genom att likställa varan cigarrer med klassbegreppet tobaksvaror. Tribunalen har därvid utvidgat skyddsområdet för det äldre varumärket.

Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av begreppet varuslagslikhet då den inte heller vid bedömningen av varuslagslikhet kunde likställa varan cigarrer med klassbegreppet tobaksvaror.

Tribunalen har inte tagit hänsyn till principen om en samlad bedömning då den jämfört elementen LIBERTAD och LIBERTE utan att ta hänsyn till övriga beståndsdelar i varumärkena.

Tribunalen hade särskilt, om den på ett riktigt sätt hade beaktat ovannämnda synsätt, vid sin bedömning varit tvungen att ta större hänsyn till andra beståndsdelar i det äldre varumärket, såsom färgkombinationen och beteckningen LA.

Tribunalen har även gjort en felaktig tillämpning av de av EU-domstolen fastställda principerna om begreppsmässig likhet då den inte i tillräcklig utsträckning beaktat språken i de olika varumärkena.

Sammantaget har tribunalen kommit till en felaktig slutsats.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Spanien
mot kommissionen(Mål T-402/06) ⁽¹⁾

(Sammanhållningsfonder — Förordning (EG) nr 1164/94 — Infrastrukturprojekt för miljön som genomförts i Katalonien (Spanien) — Delvis indragning av det finansiella stödet — Offentlig upphandling av tjänster samt bygg- och anläggningsarbeten — Kriterier för tilldelning — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Likabehandling — Insyn — Onormalt lågt anbud — Stödberättigade utgifter — Fastställande av finansiella korrigeringar — Artikel H.2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 — Proportionalitet)

(2013/C 325/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis J. M. Rodríguez Cárcamo, och därefter A. Rubio González, abogados del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A. Steiblyté och L. Escobar Guerrero, och därefter A. Steiblyté och S. Pardo Quintillán)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 5105 av den 20 oktober 2006 att minska det stöd som beviljats av sammanhållningsfonden till åtta projekt som genomförs i den autonoma regionen Katalonien.

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 42, av den 24.2.2007.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Spanien
mot kommissionen(Mål T-2/07) ⁽¹⁾

(Sammanhållningsfonden — Förordning (EG) nr 1164/94 — Projekt angående avloppsreningen i Júcar avrinningsområde (Spanien) — Delvis indragning av det ekonomiska stödet — Offentlig upphandling — Tilldelningskriterier — Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet — Likabehandling — Insyn — Utgifter som är berättigade till stöd — Fastställande av finansiella korrigeringar — Artikel H punkt 2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1164/94 — Proportionalitet)

(2013/C 325/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis företrätt av J.M. Rodríguez Cárcamo, därefter av A. Rubio González, abogados del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis företräd av A. Steiblyté och L. Escobar Guerrero, biträdda av advokaten M. Canal Fontcuberta, därefter av A. Steiblyté och S. Pardo Quintillán)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 5102 av den 20 oktober 2006 om minskning av det ekonomiska stödet från Sammanhållningsfonden till den grupp av projekt med referensnummer 2001.ES.16.C.PE.050 angående avloppsrening i Júcar avrinningsområde (Spanien)

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 56 av den 10.3.2007.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Spanien mot kommissionen(Mål T-3/07) ⁽¹⁾

(Sammanhållningsfonden — Förordning (EG) nr 1164/94 — Miljöinfrastrukturprojekt som genomförts i Andalusien (Spanien) — Delvis indragning av ekonomiskt stöd — Offentlig upphandling av tjänster och byggtreprenader — Tilldelningskriterier — Offentliggörande — Bidragsberättigade utgifter — Fastställande av finansiella korrigeringar — Artikel H.2 i bilaga II till förordning nr 1164/94 — Proportionalitet)

(2013/C 325/32)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis J. M. Rodríguez Cárcamo, därefter A. Rubio González, abogados del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A. Steiblyte och L. Escobar Guerrero, biträdda av advokaten M. Canal Fontcuberta, därefter A. Steiblyte och S. Pardo Quintillán)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 5103 av den 20 oktober 2006 om nedsättning av stöd från sammanhållningsfonden avseende fem miljöinfrastrukturprojekt som genomförts i den autonoma regionen Andalusien (Spanien).

Domslut

1. Artiklarna 2–6 i kommissionens beslut K(2006) 5103 av den 20 oktober 2006 om nedsättning av stöd från sammanhållningsfonden avseende fem miljöinfrastrukturprojekt som genomförts i den autonoma regionen Andalusien (Spanien) ogiltigförklaras i den del ett belopp om 476 460 euro upptas som finansiell korrektion avseende projekten 2000.ES.16.C.PE.004, 2000.ES.16.C.PE.025, 2000.ES.16.C.PE.066 och 2000.ES.16.C.PE.0138.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Konungariket Spanien och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 56, 10.3.2007.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — British Telecommunications och BT Pension Scheme Trustees mot kommissionen(Mål T-226/09 och T-230/09) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Delvis befrielse från skyldigheten att betala en avgift till pensionsskyddsfonden — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Statliga medel — Fördel — Selektiv karaktär — Skadlig inverkan på konkurrensen — Inverkan på handeln mellan medlemsstaterna — Likabehandling — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Motiveringsskyldighet — Genomförande av stödet)

(2013/C 325/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: British Telecommunications (London, Förenade kungariket) (ombud: G. Robert, M. Newhouse, T. Castorina, solicitors, J. Holmes, barrister, och H. Legge, QC) (mål T-226/09), och BT Pension Scheme Trustees Ltd (London) (ombud: advokaterna J. Derenne och A. Müller-Rappard) (mål T-230/09)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och N. Khan)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2009/703/EG av den 11 februari 2009 om det statliga stöd C 55/07 (ex NN 63/07, CP 106/06) som har genomförts av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland — Statlig garanti till B[ritish] T[elecommunications] (EUT L 242, s. 21).

Domslut

1. Talan ogillas i båda målen.
2. I mål T-226/09 ska British Telecommunications plc ersätta rättegångskostnaderna.
3. I mål T-230/09 ska BT Pension Scheme Trustees Ltd ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C. 193, 15.8.2009

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — GL2006 Europe mot kommissionen(Mål T-435/09) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Avtal om finansiellt stöd som ingåtts enligt femte och sjätte ramprogrammen för teknologisk forskning och utveckling och enligt programmet eTEN — Projekten Highway, J WeB, Care Paths, Cocoon, Secure-Justice, Qualeg, Lensis, E-Pharm Up, Liric, Grace, Clinic och E2SP — Uppsägning av avtalen — Återbetalning av de utbetalda beloppen — Debetnotor — Genkärsmål — Sökandens ombud)

(2013/C 325/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna M. Gardenal och E. Belinguier-Raiz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis S. Delaude och N. Bambara, därefter S. Delaude, biträdda av advokaten R. Van der Hout)

Saken

Dels talan som väckts av bolaget GL2006 Europe med stöd av artikel 238 EG på grundval av skiljedomsklausuler, genom vilken sökanden har ifrågasatt de undersökningar som Olaf genomfört i bolagets lokaler i december 2008, det beslut som innefattas i skrivelsen av den 10 juli 2009 varigenom kommissionen meddelade att den inte skulle delta i två forsknings- och utvecklingsprojekt, samt 12 debetnotor som kommissionen utfärdade den 7 augusti 2009 avseende återbetalning av de belopp som kommissionen utbetalat till bolaget inom ramen för 12 forsknings- och utvecklingsprojekt, dels genkärsmål med yrkande om återbetalning av nämnda belopp.

Domslut

1. Det saknas anledning att döma angående den talan som väckts av GL2006 Europe Ltd.
2. GL2006 Europe ska till kommissionen betala ett belopp på 2 258 456,31 euro, jämte ränta från de förfallodagar som anges i debetnotorna av den 7 augusti 2009.
3. GL2006 Europe ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 11, 16.01.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Polen mot kommissionen(Mål T-486/09) ⁽¹⁾

(EUGFJ — Garantisektionen — EGFJ och EJFLU — Utgifter som har undantagits från finansiering — Åtgärder för landsbygdsutveckling — "Mindre gynnade områden" och "miljövänligt jordbruk" — Schablonmässig finansiell korrigering — Polens utgifter — Kontrollrapporter — Effektiva kontroller — Sanktionsbestämmelser — Motiveringsskyldighet)

(2013/C 325/35)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: M. Szpunar, därefter M. Szpunar och B. Majczyna, och slutligen B. Majczyna och S. Balcerak)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi och M. Owsiany-Hornung)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 24 september 2009 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 257, s. 28)

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 51, 27.2.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Ecoceane mot EMSA(Mål T-518/09) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Hjälpsatser med saneringsfartyg vid oljeföroreningar — Förkastande av en anbudsgivare anbud — Motiveringsskyldighet — Likabehandling — Insyn — Uppenbart oriktig bedömning — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar)

(2013/C 325/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ecoceane (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten S. Spalter)

Svarande: Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA) (ombud: J. Menze, biträdd av advokaten J. Stuyck)

Saken

Talan om dels ogiltigförklaring av EMSA:s beslut av den 28 oktober 2009 om förkastande av det anbud som sökanden avgett inom ramen för anbudsförandet EMSA/NEG/1/2009 om tillhandahållande av tjänster avseende hjälpsatser med saneringsfartyg vid oljeföroreningar (parti nr 2: Atlantic/Manche) samt beslutet att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet, dels skadestånd

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Ecoceane ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA) har haft.

⁽¹⁾ EUT C 80, 27.3.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — ATC m.fl. mot kommissionen(Mål T-333/10) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Djurhälsa — Skyddsåtgärder i en krissituation — Skyddsåtgärder när det gäller högpatoget aviär influensa i vissa tredjeländer — Förbud mot import av vilda fåglar som fångats i vilt tillstånd — Tillräckligt klar överträdelse av rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter — Uppenbart och allvarligt överskridande av gränserna för institutionens utrymme för skönsmässig bedömning — Direktiven 91/496/EG och 92/65/EG — Försiktighetsprincipen — Omsorgsplikt — Proportionalitet)

(2013/C 325/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Nederländerna); Avicentra NV (Malle, Belgien); Borgstein birds and Zoofood Trading vof (Wamel, Nederländerna); Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Nederländerna); New Little Bird's Srl (Anagni, Italien); Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Nederländerna); och Giovanni Pistone (Westerlo, Belgien) (ombud: advokaterna M. Osse och J. Houdijk)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández och B. Burggraaf)

Saken

Talan om ersättning för den skada som sökandena påstår sig ha lidit först på grund av kommissionens beslut 2005/760/EG av den 27 oktober 2005 om vissa skyddsåtgärder när det gäller högpatoget aviär influensa i vissa tredjeländer för import av fåglar i fångenskap (EUT L 285, s. 60), vilken förlängts, och därefter på grund av kommissionens förordning (EG) nr 318/2007 av den 23 mars 2007 om djurhälsokrav för import av vissa fåglar till gemenskapen och villkoren för karantän för denna import (EUT L 84, s. 7).

Domslut

1. Europeiska unionen är skyldig att ersätta den skada som orsakats Animal Trading Company (ATC) BV, Avicentra NV, Borgstein birds and Zoofood Trading vof, Bird Trading Company Van der Stappen BV, New Little Bird's Srl, Vogelhuis Kloeg och Giovanni Pistone på grund av att Europeiska kommissionen antagit och genomfört, för det första, beslut 2005/760/EG av den 27 oktober 2005 om vissa skyddsåtgärder när det gäller högpatoget aviär influensa i vissa tredjeländer för import av fåglar i fångenskap, för det andra, beslut 2005/862/EG av den 30 november 2005 om ändring av besluten 2005/759/EG och 2005/760/EG i fråga om åtgärder för att bekämpa aviär influensa hos andra fåglar än fjäderfå, för det tredje, beslut 2006/79/EG av den 31 januari 2006 om ändring av besluten 2005/759/EG och 2005/760/EG med avseende på förlängning av deras tillämpningsperiod, för det

fjärde, beslut 2006/405/EG av den 7 juni 2006 om ändring av besluten 2005/710/EG, 2005/734/EG, 2005/758/EG, 2005/759/EG, 2005/760/EG, 2006/247/EG och 2006/265/EG vad gäller vissa skyddsåtgärder i samband med högpato-gen aviär influensa, för det femte, beslut 2006/522/EG av den 25 juli 2006 om ändring av besluten 2005/759/EG och 2005/760/EG med avseende på vissa skyddsåtgärder mot högpato-gen aviär influensa i samband med transport av vissa levande fåglar till gemenskapen, för det sjätte, beslut 2007/21/EG av den 22 december 2006 om ändring av beslut 2005/760/EG med avseende på vissa skyddsåtgärder i samband med högpato-gen aviär influensa och import av andra fåglar än fjäderfä till gemenskapen samt, för det sjunde, beslut 2007/183/EG av den 23 mars 2007 om ändring av beslut 2005/760/EG.

2. Talan ogillas i övrigt.
3. Parterna ska inom tre månader från det att förevarande dom har meddelats, till tribunalen inge det i siffror uttryckta belopp som ersättningen ska uppgå till enligt överenskommelse mellan parterna.
4. Om en överenskommelse inte kan träffas, ska parterna inkomma med beloppsmässiga yrkanden till tribunalen inom samma frist.
5. Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 274, 9.10.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Duravit m.fl. mot kommissionen

(Mål T-364/10) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — En enda, fortlöpande överträdelse — Bevisbörda — Böter — Likabehandling — Proportionalitet — Principen inget straff utan lag)

(2013/C 325/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Duravit AG (Hornberg, Tyskland), Duravit SA (Bischwiller, Frankrike) och Duravit BeLux SPRL/BVBA (Overijse, Belgien) (ombud: advokaterna R. Bechtold, U. Soltész och C. von Köckritz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och A. Antoniadis, biträdda av advokaten P. Thyri)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm och F. Florindo Gijón)

Saken

Talan om, i första hand, delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) och, i andra hand, nedsättning av de böter som sökandena ålagts genom nämnda beslut.

Domslut

1. Artikel 1.1.8 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) ogiltigförklaras i den del kommissionen har slagit fast att Duravit AG, Duravit BeLux SPRL/BVBA och Duravit SA har deltagit i en överträdelse i Italien, Österrike och Nederländerna.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Duravit AG, Duravit BeLux och Duravit SA ska bära tre fjärdedelar av sina rättegångskostnader.
4. Kommissionen ska ersätta en fjärdedel av de rättegångskostnader som åsamkats Duravit AG, Duravit BeLux och Duravit SA och bära sina rättegångskostnader.
5. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 288, 23.10.2010.

**Tribunalens dom av den 16 september 2013 —
Rubinetteria Cisal mot kommissionen**(Mål T-368/10) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Begreppet överträdelse — 2002 års meddelande om samarbete — Samarbete — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Beräkning av bötesbeloppet — Bristande betalningsförmåga)

(2013/C 325/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Rubinetteria Cisal SpA (Alzo Frazione di Pella, Italien)
(ombud: advokaterna M. Pinnarò och P. Santer)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och L. Malferrari, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), i den del det avser sökanden, och om nedsättning av de böter som sökanden ålagts.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Rubinetteria Cisal SpA ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 288 av den 23.10.2010.

**Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Villeroy &
Boch Austria m.fl. mot kommissionen**(Förenade målen T-373/10, T-374/10, T-382/10 och
T-402/10) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — En enda överträdelse — Ansvar för överträdelsen — Bevis — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av bötesbeloppet — Förbud mot retroaktiv tillämpning — Skälig frist)

(2013/C 325/40)

Rättegångsspråk: tyska, franska och nederländska

Parter

Sökandena: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Österrike)
(ombud: advokaterna A. Reidlinger, S. Dethof, M. Klusmann och K. Blau-Hansen) (mål T-373/10), Villeroy & Boch AG (Mettlach, Tyskland) (ombud: advokaten M. Klusmann, S. Thomas, Professor) (mål T-374/10), Villeroy et Boch SAS (Paris, Frankrike)
(ombud: advokaterna J. Philippe och K. Blau-Hansen samt A. Villette, solicitor) (mål T-382/10), och Villeroy & Boch — Belgium (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna O. Brouwer, J. Blockx och N. Lorjé) (mål T-402/10)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: i mål T-373/10, inledningsvis F. Castillo de la Torre, R. Sauer, F. Ronkes Agerbeek och A. Antoniadis, därefter F. Castillo de la Torre, R. Sauer och F. Ronkes Agerbeek, biträdda av advokaterna G. van der Wal och M. van Heezik, i mål T-374/10, A. Antoniadis, R. Sauer och F. Ronkes Agerbeek, i mål T-382/10, F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek och N. von Lingen, biträdda av de G. van der Wal och M. van Heezik, och, i mål T-402/10, F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek, biträdda av G. van der Wal och M. van Heezik)

Saken

I första hand talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), i den mån det rör sökandena och, i andra hand, nedsättning av de bötesbelopp som ålagts sökandena.

Domslut

1. Talan i målen T-373/10, T-382/10 och T-402/10 ogillas.

2. I mål T-374/10 ogiltigförklaras artikel 1.7 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) i den mån det i artikeln fastställs att Villeroy & Boch AG har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan inom sektorn för badrumsutrustning i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike före den 12 oktober 1994.

3. Talan i mål T-374/10 ogillas i övrigt.

4. Villeroy & Boch Austria GmbH, Villeroy et Boch SAS och Villeroy & Boch — Belgien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i målen T-373/10, T-382/10 och T-402/10.

5. Villeroy & Boch AG ska bära sju åttondedelar av sina rättegångskostnader och ersätta sju åttondedelar av kommissionens rättegångskostnader i mål T-374/10.

6. Kommissionen ska bära en åttondedel av sina rättegångskostnader och ersätta en åttondedel av Villeroy & Boch AG:s rättegångskostnader i mål T-374/10.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Hansa Metallwerke m.fl. mot kommissionen

(Mål T-375/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Samarbete under det administrativa förfarandet — 2002 års meddelande om samarbete — Nedsättning av bötesbeloppet — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Förbud mot retroaktiv tillämpning)

(2013/C 325/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Tyskland), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nederländerna), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italien), Hansa Belgium (Asse, Belgien) och Hansa Austria GmbH (Salzburg, Österrike) (ombud: advokaterna H.-J. Hellmann och C. Malz)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Antoniadis och R. Sauer)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm och F. Florindo Gijón)

Saken

Talan om, i första hand, delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) och, i andra hand, nedsättning av de böter som sökandena ålagts genom nämnda beslut.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium och Hansa Austria GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

3. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Mamoli Robinetteria mot kommissionen

(Mål T-376/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Rätten till försvar — 2002 års meddelande om samarbete — Invändning om rättsstridighet — Begreppet konkurrensbegränsande samverkan — Beräkning av bötesbeloppet — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Allvar — Koefficient för tilläggsbeloppet)

(2013/C 325/42)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Mamoli Robinetteria SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna F. Capelli och M. Valcada)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och L. Malferrari, inledningsvis biträdda av advokaterna F. Ruggeri Laderchi och A. De Matteis, därefter av F. Ruggeri Laderchi)

Saken

Talan om i första hand ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 i FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), i den del det avser sökanden, och i andra hand upphävande eller nedsättning av de böter som sökanden ålagts.

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. Mamoli Robinetteria SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 288, 23.10.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Masco m.fl. mot kommissionen

(Mål T-378/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — En enda överträdelse)

(2013/C 325/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Masco Corp. (Michigan, Förenta staterna); Hansgrohe AG (Schiltach, Tyskland); Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach); Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH (Wiener Neudorf, Österrike); Hansgrohe SA/NV (Bryssel, Belgien); Hansgrohe BV (Westknollendam, Nederländerna); Hansgrohe SARL (Antony, Frankrike); Hansgrohe SRL (Villanova d'Asti, Italien); Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Tyskland); Hüppe Ges.mBH (Laxenburg, Österrike); Hüppe Belgium SA (Woluwe Saint-Étienne, Belgien); och Hüppe BV (Alblasserdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna D. Schroeder och S. Heinz, samt J. Temple Lang, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och F. Ronkes Agerbeek, biträdda av B. Kennelly, barrister)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), i den mån kommissionen däri slog fast att sökandena hade deltagit i en enda och komplex överträdelse inom badrumsutrustningsbranschen

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe SRL, Hüppe GmbH, Hüppe Ges.mBH, Hüppe Belgium SA och Hüppe BV ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Keramag Keramische Werke m.fl. mot kommissionen

(Förenade målen T-379/10 och T-381/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för badrumsutrustning i Tyskland, Österrike, Italien, Frankrike, Belgien och Nederländerna — Beslut genom vilket det konstateras en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Överträdelsens varaktighet — Rätten till försvar — Tillgång till akten — Ansvar för överträdelsen)

(2013/C 325/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Tyskland), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Tyskland), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Nederländerna), Allia SAS (Avon, Frankrike), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Frankrike), Pozzi Ginori SpA (Milano, Italien) (mål T-379/10) och Sanitec Europe Oy (Helsingfors, Finland) (mål T-381/10) (ombud: J. Killick, barrister, P. Lindfelt, lawyer, I. Reynolds, solicitor, och K. Struckmann, lawyer)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och F. Ronkes Agerbeek, biträdda av B. Kennelly, barrister)

Saken

I första hand, yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning). I andra hand, yrkande om nedsättning av de böter som sökandena ålagts i detta beslut.

Domslut

1. Artikel 1.1 punkten 6 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) ogiltigförklaras i den del som kommissionen däri fastställer dels att Allia SAS och Produits Céramique de Touraine SA deltog i en överträdelse avseende en konkurrensbegränsande samverkan på den franska marknaden under perioden 25 februari 2004–9 november 2004, dels att Pozzi Ginori SpA deltog i en överträdelse avseende en konkurrensbegränsande samverkan på den italienska marknaden under en annan period än 14 maj 1996–9 mars 2001.
2. Artikel 2.7 i beslut K(2010) 4185 slutlig ogiltigförklaras i den del det sammanlagda bötesbeloppet som åläggs Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Pozzi Ginori och Sanitec Europe Oy överstiger 50 580 701 euro.
3. Talan ogillas i övrigt.
4. Keramag Keramische Werke, Koralle Sanitärprodukte, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramique de Touraine, Pozzi Ginori och Sanitec Europe ska bära tre fjärdedelar av sina egna kostnader.
5. Europeiska kommissionen ska ersätta en fjärdedel av de kostnader som Keramag Keramische Werke, Koralle Sanitärprodukte, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramique de Touraine, Pozzi Ginori och Sanitec Europe har haft samt bära sina egna kostnader.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Wabco Europé m fl. mot kommissionen

(Mål T-380/10) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Konkurrensnedvridning — Bevis — Beräkning av bötesbeloppet — Samarbete under det administrativa förfarandet — 2002 års meddelande om samarbete — Immunitet mot böter — Nedsättning av bötesbeloppet — Betydande mervärde — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning)

(2013/C 325/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Wabco Europe m.fl. (Bryssel, Belgien) Wabco Austria GesmbH (Wien (Österrike), Trane Inc., Piscataway, (New Jersey Förenta staterna), Ideal Standard Italia Srl, (Milano, Italien) och Ideal Standard GmbH, (Bonn, Tyskland), (ombud: advokaterna S. Völcker, F. Louis, A. Israel, N. Niejahr, solicitors C. O'Daly, E. Batchelor och barrister F. Carlin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek och G. Koleva)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), i den del det avser sökandena, och om nedsättning av de böter som sökandena ålagts

Domslut

1. Artikel 1.1 punkterna 3 och 4 i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) ogiltigförklaras i den mån Europeiska kommissionen däri höll Trane Inc., Wabco Europe och Ideal Standard Italia Srl ansvariga för en överträdelse som avsåg en kartell på den italienska marknaden för sanitetsporslin avseende en annan period än perioden den 12 maj 2000–9 mars 2001.
2. De böter som Trane ålades i artikel 2.3 a i beslut K(2010) 4185 slutlig fastställs till 92 664 493 euro.

⁽¹⁾ EUT C 301 av den 6.11.2010.

3. De böter som Wabco Europe och Trane solidariskt ålades i artikel 2.3 b i beslut K(2010) 4185 slutlig fastställs till 15 820 767 euro.
4. De böter som Ideal Standard Italia, Wabco Europe och Trane solidariskt ålades i artikel 2.3 e i beslut K(2010) 4185 slutlig fastställs till 4 520 220 euro.
5. Talan ogillas i övrigt.
6. Kommissionen ska ersätta hälften av Wabco Europes, Wabco Austria GesmbH:s, Tranes, Ideal Standard Italias och Ideal Standard GmbH:s rättegångskostnader och bära sina rättegångskostnader.
7. Wabco Europe, Wabco Austria, Trane, Ideal Standard Italia och Ideal Standard ska bära hälften av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 288 av den 23.10.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Dornbracht mot kommissionen

(Mål T-386/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för sanitetsinstallationer till badrum — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känsliga affärssuppgifter — Invändning om rättsstridighet — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Likabehandling — Proportionalitet — Förbud mot retroaktiv verkan)

(2013/C 325/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna H. Janssen, T. Kapp och M. Franz, därefter H. Janssen och T. Kapp)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre och A. Antoniadis, biträdda av advokaten A. Böhlke)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm och F. Florindo Gijón)

Saken

Talan som i första hand avser ett yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i

EES-avtalet (Ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), och i andra hand ett yrkande om nedsättning av de böter som ålagts sökanden genom detta beslut.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Zucchetti Rubinetteria mot kommissionen

(Mål T-396/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Begreppet överträdelse — En enda överträdelse — Relevant marknad — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Allvar — Koefficienter)

(2013/C 325/47)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italien) (ombud: advokaterna M. Condinanzi, P. Ziotti och N. Vasile)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castello de la Torre, A. Antoniadis och L. Malferrari, inledningsvis biträdda av advokaterna F. Ruggeri Laderchi och A. De Matteis och därefter av F. Ruggeri Laderchi)

Saken

Begäran om i första hand ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — VVS-utrustning), i den mån det rör sökanden, och i andra hand upphävande eller nedsättning av de böter som sökanden ålagts.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Zucchetti Rubinetteria SpA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Roca Sanitario mot kommissionen

(Mål T-408/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Ansvar för överträdelsen — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Överträdelsens allvar — Koefficienter — Förmildrande omständigheter — Nedsättning av böter — Betydande mervärde)

(2013/C 325/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna J. Folguera Crespo och M. Merola)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och F. Castilla Contreras, därefter M. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och F. Jimeno Fernández)

Saken

Talan om i första hand delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) och i andra hand nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts genom nämnda beslut.

Domslut

1. Det bötesbelopp som Roca Sanitario, SA, ålagts solidariskt i artikel 2.4 b i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den

23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), fastställs till 6 298 000 euro.

2. Talan ska ogillas i övrigt.

3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta en tredjedel av Roca Sanitarios rättegångskostnader.

4. Roca Sanitario ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Laufen Austria mot kommissionen

(Mål T-411/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Ansvar för överträdelsen — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av bötesbeloppet — Överträdelsens allvar — Koefficienter — Förmildrande omständigheter — Ekonomisk kris — Påtryckningar från grossisterna — 2002 års meddelande om samarbete — Nedsättning av bötesbeloppet — Betydande mervärde)

(2013/C 325/49)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Österrike) (ombud: advokaterna E. Navarro Varona och L. Moscoso del Prado González)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och F. Castilla Contreras, därefter F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och F. Jimeno Fernández)

Saken

Delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), och nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts genom detta beslut.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. *Laufen Austria AG* ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Roca mot kommissionen

(Mål T-412/10) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den belgiska, den tyska, den franska, den italienska, den nederländska och den österrikiska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Samordning av prishöjningar och utbyte av känslig affärsinformation — Ansvar för överträdelsen — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Överträdelsens allvar — Förmildrande omständigheter — Ekonomisk kris — 2002 års meddelande om samarbete — Nedsättning av bötesbeloppet — Betydande mervärde)

(2013/C 325/50)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Frankrike) (ombud: advokaten P. Vidal Martínez)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis Castillo de la Torre, A. Antoniadis och F. Castilla Contreras, därefter F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis och F. Jimeno Fernández)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning), och om nedsättning av de böter som sökanden ålagts genom nämnda beslut.

Domslut

1. Artikel 2.4 b i kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.092 — Badrumsutrustning) ogiltigförklaras i den del i vilken kommissionen fastställde det bötesbelopp som Roca ska utge solidariskt utan att därvid beakta dess samarbete.

2. Det bötesbelopp som Roca ålades i artikel 2.4 b i beslut K(2010) 4185 slutlig ska vara 6 298 000 euro.

3. Talan ogillas i övrigt.

4. Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta en tredjedel av Rocas rättegångskostnader.

5. Roca ska bära två tredjedelar av sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mot rådet

(Mål T-489/10) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Fryshet av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Oriktig bedömning)

(2013/C 325/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran) jämte de 17 sökande som nämns i domsbilagan (ombud: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, och M. Taher, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konsantinidis och T. Scharf), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och É. Ranaivoson)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), av rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, s. 25), av rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 281, s. 81), av rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av

förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1) och av rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Domslut

1. Följande rättsakter ogiltigförklaras i den del de avser Islamic Republic of Iran Shipping Lines och de 17 andra sökande som namnges i bilagan:

— bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp,

— bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran,

— bilagan till rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413,

— bilaga VIII till rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007,

— bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning nr 961/2010.

2. Rättsverkningarna av beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2010/644, ska bestå gentemot Islamic Republic of Iran Shipping Lines och de 17 andra sökande som namnges i bilagan fram till dess att ogiltigförklaringen av förordning nr 267/2012 får rättsverkningar.

3. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Islamic Republic of Iran Shipping Lines och de 17 andra sökande som namnges i bilagan för deras rättegångskostnader.

4. Europeiska kommissionen och Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 30, 29.1.2011.

Tribunalens dom av den 16 september 2013 — Bank Kargoshaei m.fl. mot rådet

(Mål T-8/11) (¹)

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Berättigade förväntningar — Omprövning av restriktiva åtgärder som antagits — Oriktig bedömning — Likabehandling — Rättslig grund — Väsentliga formföreskrifter — Proportionalitet — Äganderätt)

(2013/C 325/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bank Kargoshaei (Teheran, Iran), Bank Melli Iran Investment Company (Teheran), Bank Melli Iran Printing and Publishing Company (Teheran), Cement Investment & Development Co. (Teheran), Mazandaran Cement Company (Teheran), Melli Agro-chemical Company (Teheran), och Shomal Cement Co. (Teheran) (ombud: inledningsvis advokaten L. Defalque och S. Woog, därefter advokaten L. Defalque och C. Malherbe)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: F. Erlbacher och M. Konstantinidis)

Saken

Dels talan om delvis ogiltigförklaring av rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 281, s. 81), samt av rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1), av rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 319, s. 71), av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning nr 961/2010 (EUT L 319, s. 11) och av rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels talan om ogiltigförklaring av samtliga framtida förordningar eller beslut som kompletterar eller ändrar någon av de angripna rättsakterna som är i kraft när det muntliga förfarandet avslutas.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta banken Kargoshaei, banken Melli Iran Investment Company, banken Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Company, Melli Agro-chemical Company och Shomal Cement Co för dess rättegångskostnader.
3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 72, 5.3.2011.

**Tribunalens dom av den 16 september 2013 —
Nederländerna mot kommissionen**

(Mål T-343/11) (¹)

(EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter som inte omfattas av finansiering — Frukter och grönsaker — Undantagande av finansiering av kostnader för förpackningstryck — Underlåtenhet att iaktta kriterier för erkännande av en producentorganisation — Undantagande av utgifter för samtliga medlemmar i den aktuella producentorganisationen — Proportionalitet)

(2013/C 325/53)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Nederländerna (ombud: inledningsvis C. Wissels, M. de Ree, B. Koopman och C. Schillemans, därefter C. Wissels, M. de Ree och C. Schillemans)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet och P. Rossi)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut 2011/244/EU av den 15 april 2011 om undantagande från EU-finansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 102, s. 33), såvitt gäller de utgifter som verkställts av Konungariket Nederländerna.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Konungariket Nederländerna ska ersätta rättegångskostnaderna

(¹) EUT C 252, 27.8.2011.

Överklagande ingett den 17 juli 2013 av FK (*) av det beslut som personaldomstolen meddelade den 8 maj 2013 i mål F-87/12, FK (*) mot kommissionen

(Mål T-373/13 P)

(2013/C 325/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: FK (*) (ombud: advokaterna S. Orlandi, D. Abreu Caldas och J.-N. Louis)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— upphäva det beslut som personaldomstolen (tredje avdelningen) meddelade den 8 maj 2013 i mål F-87/12, FK (*) mot kommissionen

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden en enda grund avseende felaktig rättstillämpning. Det var nämligen fel av personaldomstolen att anse att klaganden med retroaktiv verkan skulle komma att omfattas av ett avtal om tillsvidareanställning till följd av en ogiltigförklaring av den tidsbegränsade förlängningen av hans avtal om anställning som tillfälligt anställd. Klaganden anser att detta inte är fallet och gör gällande att personaldomstolen har åsidosatt rätten till ett effektivt rättsmedel genom att slå fast att yrkandet om delvis ogiltigförklaring av beslutet att förlänga hans anställningsavtal, det vill säga i den del som innebar en tidsbegränsning av förlängningen, inte kunde tas upp till sakprövning.

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Talan väckt den 6 augusti 2013 — Bitiqi m.fl. mot kommissionen m.fl.**(Mål T-410/13)**

(2013/C 325/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Burim Bitiqi (London Förenade kungariket), Arlinda Gjebrea (Pristina, Republiken Kosovo), Anna Gorska (Warszawa, Polen), Agim Hajdini (London), Josefa Martínez Estéve (Valencia, Spanien), Denis Vasile Miron (Bukarest, Rumänien), James Nicholls (Swindon, Förenade kungariket), Zornitsa Popova Glodzhani (Varna, Bulgarien), Andrei Mihai Popovici (Bukarest), och Amaia San José Ortiz (Llodio, Spanien) (ombud: advokaterna A. Coolen, J.-N. Louis, É Marchal och D. Abreau Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen, Eulex Kosovo och Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara besluten av den 27 maj och den 2 juli 2013 att inte förlänga sökandenas kontrakt,

— förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Åsidosättande av principen om samråd med personalen. Personalen har endast blivit underrättad om följderna av beslutet om att omstrukturera Eulex Kosovo-insatsen efter det att beslutet hade fattats och överordnade har motsatt sig samråd med fackliga företrädare.
2. Åsidosättande av arbetarskyddet i samband med en massuppsägning, eftersom lagen i respektive arbetstagares hemmedlemsstat tillämpats i förhållande till varje uppsagd arbetstagare och detta medfört stora skillnader i tillämpliga regler och i det skydd som arbetstagare åtnjuter.
3. Rättsmissbruk har förelegat genom att flera på varandra följande tidsbegränsade kontrakt har använts.

4. Åsidosättande av likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen mellan den kategori av arbetstagare som är "seconded" och den kategori av arbetstagare som är "contracted". De indragna tjänsterna avsåg i praktiken nämligen endast arbetstagare i kategorin "contracted". Arbetstagare i kategorin "seconded" erbjöds omplacering.

5. En av de sökandena har gjort gällande åsidosättande av artikel 7 i Europeiska social stadgan, eftersom hon blev underbyggd om det angripna beslutet när hon var gravid och på mammaledighet.

Talan väckt den 13 augusti 2013 — Richter + Frenzel mot harmoniseringsbyrån — Richter (Richter+Frenzel)**(Mål T-418/13)**

(2013/C 325/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Richter + Frenzel GmbH + Co. KG (Würzburg, Tyskland) (ombud: D. Altenburg, Rechtsanwältin)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Ferdinand Richter GmbH (Pasching, Österrike)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden den 12 mars 2013 (ärende R 2001/2011-4)

— förplikta svaranden att ersätta kostnaderna såväl vid tribunalen som vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Richter+Frenzel för varor och tjänster i klasserna 1, 6, 7, 8, 9, 11, 16, 17, 19, 20, 24, 25, 35, 37, 39, 41 och 42 — varumärkansökan nr 8545998

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Ferdinand Richter GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ordmärket RICHTER, figurmärket RICHTER edition och det i Österrike använda men inte registrerade varumärket Richter

Invändningsenhetens beslut: Delvist bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009.

Talan väckt den 14 augusti 2013 — Brouillard mot domstolen

(Mål T-420/13)

(2013/C 325/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alain Laurent Brouillard (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten J.-M. Gouazé)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som den 5 juni 2013 meddelats av Europeiska unionens domstol — Generaldirektoratet för översättning — angående offentlig upphandling 2013/S 047-075037, varigenom Brouillard uteslutits från upphandlingen, vad avser översättning till franska, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara beslutet att anmoda den utvalde anbudssökanden att avge anbud i en förhandlad upphandling med syfte att ingå ramavtal om översättning av juridiska texter som författats på vissa av Europeiska unionens språk till franska (EUT 2013/S 47-075037), och i vilket det bekräftas att sökanden inte kommer att anlitas för att tillhandahålla berörda tjänster, med motiveringen att sökanden inte har styrkt att denne har en fullständig juristutbildning, såsom krävs.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Den myndighet som fattat beslutet saknar behörighet.
2. Andra grunden: Åsidosättande av direktiven 2000/78/EG ⁽¹⁾ och 2005/36/EG ⁽²⁾ samt av domstolens praxis.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sökandens universitetsutbildning och yrkeserfarenhet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

Talan väckt den 14 augusti 2013 — CPME m.fl. mot rådet

(Mål T-422/13)

(2013/C 325/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Bryssel, Belgien), Arteni España, SL (El Prat del Llobregat, Spanien), Cepsa Química, SA (Madrid, Spanien), Equipolymers Srl (Milano, Italien), Indorama Ventures Poland sp. z o.o. (Włocławek, Polen), Lotte Chemical UK Ltd (Newcastle upon Tyne, Förenade kungariket), M&G Polimeri Italia SpA (Patrica, Italien), Novapet, SA (Zaragoza, Spanien), Ottana Polimeri Srl (Ottana, Italien), UAB Indorama Polymers Europe (Klaipėda, Litauen), UAB Neo Group (Rimkai, Litauen) och UAB Orion Global pet (Klaipėda) (ombud: advokaten L. Ruessmann och J. Beck, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan prövas i sak och bifalla den,

— ogiltigförklara rådets tillämpningsbeslut 2013/226/EU ⁽¹⁾,

— förplikta svaranden att utge skadestånd, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Rådet har åsidosatt artikel 20.4 och 20.5 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ (grundförordningen med antidumpingsåtgärder) och sökandenas rätt till försvar genom att inte lämna ut information till sökandena om de uppgifter och omständigheter som legat till grund för det angripna beslutet och genom att inte ge dem en rimlig tidsfrist för att reagera.
2. Andra grunden: Rådet gjorde en uppenbart felaktig bedömning av omständigheterna och åsidosatte artiklarna 11.2 och 21.1 i grundförordningen med antidumpingsåtgärder när det antog det angripna beslutet, särskilt när det i skälen 17 och 23 i det angripna beslutet slöt sig till att den väsentliga skadan sannolikt inte kommer att återkomma om åtgärderna tillåts att upphöra att gälla och att det helt klart inte ligger i unionens intresse att förlänga antidumpningsåtgärderna.
3. Tredje grunden: Rådet har på ett uppenbart sätt grovt åsidosatt sina skyldigheter enligt principerna om omsorg och god förvaltningssed, genom att inte lämna ut information till sökandena om de uppgifter och omständigheter som legat till grund för det angripna beslutet.
4. Fjärde grunden: Sökandena anför till stöd för skadeståndsyrslandet att rådet agerade rättsstridigt genom att anta det angripna beslutet och därigenom åsamkade sökandena skada för vilken EU bär ansvaret enligt artikel 340.2 FEUF.

⁽¹⁾ Rådets genomförandebeslut av den 21 maj 2013 om avvisande av förslaget till rådets genomförandeförordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Taiwan och Thailand till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 och om avslutande av översynen vid giltighetens utgång av import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indonesien och Malaysia, i den mån som förslaget skulle införa en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Taiwan och Thailand (EUT L 136, s. 12).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

Talan väckt den 16 augusti 2013 — Good Luck Shipping mot rådet

(Mål T-423/13)

(2013/C 325/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Good Luck Shipping (Dubai, Förenade Arabemiraten) (ombud: F. Randolph QC, M. Lester, Barrister, och M. Taher, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, 2013, s. 10) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, 2013, s. 3), i den mån de avser sökanden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Rådet har inte lämnat en tillräcklig och lämplig motivering.
2. Andra grunden: Rådet har inte uppfyllt kriterierna för införande i förteckningen och/eller har gjort en uppriktigt oriktig bedömning genom fastställandet att dessa kriterier uppfyllts av sökanden och/eller genom inkludandet av sökanden utan vederbörlig rättslig grund.
3. Tredje grunden: Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar och rätt till domstolsprövning.
4. Fjärde grunden: Rådets beslut att föra in sökanden i förteckningen har kränkt sökandens grundläggande rättigheter, inbegripet skyddet för äganderätten, näringsfriheten och sökandens goda namn.

Talan väckt den 7 augusti 2013 — Jinan Meide Casting mot rådet

(Mål T-424/13)

(2013/C 325/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kina) (ombud: advokaterna R. Antonini och E. Monard)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien (EUT L 129, s. 1), i den del den rör sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför till stöd för sin talan följande fem grunder:

1. Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar samt artiklarna 6.7 och 20.2 och 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51) (nedan kallad förordning nr 1225), genom att underlåta att till sökanden lämna upplysningar om vad rådet ansett vara av betydelse vid fastställandet av normalvärdet.
2. Rådet har åsidosatt artikel 2.10 i förordning nr 1225 och artikel 2.4. i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994, genom att avslå sökandens begäran om vissa justeringar. I andra hand anser sökanden att rådet har åsidosatt artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
3. Rådet har åsidosatt artikel 2.7 a, 2.10, 2.10 a och 2.11 i förordning nr 1225, jämförd med artiklarna 2.8, 2.9 och 2.7

a och 9.5 i samma förordning, samt principen om förbud mot diskriminering i samband med fastställandet av normalvärdet för produkttyper som inte motsvarar varandra.

4. Rådet har åsidosatt artikel 2.7 i förordning nr 1225, genom att inte inom tre månader efter det att undersökningen inleddes avgöra huruvida sökanden bedriver verksamhet under marknadsekonomiska förhållanden.

5. Rådet har åsidosatt artikel 3.1, 3.2 och artikel 3.3 i förordning nr 1225, genom att lägga oriktiga importuppgifter till grund för fastställandet av skadan.

Talan väckt den 19 augusti 2013 — Giant (China) mot rådet

(Mål T-425/13)

(2013/C 325/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Giant (China) Co. Ltd (Kunchan, Kina) (ombud: advokaten P. De Baere)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 502/2013 av den 29 maj 2013 om ändring av genomförandeförordningen (EU) nr 990/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 153, s. 17), i den del sökanden berörs därav, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden:

— Rådet har gjort en felaktig rättslig bedömning för att slå fast att Jinshan och Giant China utgjorde en ekonomisk enhet och överträdde därmed artikel 9.5 i förordning (EG) nr 1225/2009 (grundförordningen).

2. Andra grunden:

- Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att slå fast att Jinshan och Giant China har nära ekonomiska och organisatoriska band.

3. Tredje grunden:

- Rådet har åsidosatt artikel 18 i grundförordningen genom att begära uppgifter som inte var nödvändiga och som Giant China inte rimligen kunde förväntas tillhandahålla.

4. Fjärde grunden:

- Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning när det ansåg att Giant China inte hade gjort gällande att det var orimligt betungande att erhålla uppgifter om Jinshan.

5. Femte grunden:

- Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning när det fann att sökandens bevis inte kunde kontrolleras.

6. Sjätte grunden:

- Kommissionen och rådet har åsidosatt Giant Chinas rätt till försvar genom att begära uppgifter som detta företag inte kunde lämna samtidigt som de alternativa bevis som anförts inte godtog.

7. Sjunde grunden:

- Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning när det fann att en individuell tull för Giant China skulle ha medfört en risk för kringgående.

8. Åttonde grunden:

- Rådet har tillämpat olika kriterier vid bedömningen av huruvida det förelåg en risk för att åtgärderna skulle kringgåas vad avser sökanden jämfört med vad som tillämpats för andra producenter och därigenom åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 19 augusti 2013 — Bayer CropScience mot kommissionen**(Mål T-429/13)**

(2013/C 325/62)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Tyskland) (ombud: K. Nordlander, lawyer, och P. Harrison, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 485/2013 av den 24 maj 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller villkoren för godkännande av de verksamma ämnena klotianidin, tiametoxam och imidakloprid samt om förbud mot användning och försäljning av utsäde som behandlats med växtskyddsmedel innehållande dessa verksamma ämnen (EUT L 139, s. 12), samt

- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Kommissionen överskred sina befogenheter enligt förordning nr 1107/2009 (!) när den antog den angripna förordningen, och den angripna förordningen saknar således en korrekt rättslig grund, eftersom

- kommissionen åsidosatte artikel 21 i förordning nr 1107/2009 genom att i) underlåta att beakta kontrolldata som visade att det verksamma ämnet i fråga inte medförde en oacceptabel risk för bin, och genom att ii) felaktigt dra slutsatsen att det fanns ny och relevant vetenskaplig information som gav kommissionen behövighet att agera, och

- kommissionen åsidosatte artikel 49 i förordning nr 1107/2009 genom att förbjuda försäljning av utsäde som behandlats med de aktuella verksamma ämnena, utan att ha fastställt att det finns "en verklig oro" för att det behandlade utsädet "kan utgöra en allvarlig risk för människors eller djurs hälsa eller för miljön" som "inte på ett tillfredsställande sätt kan begränsas" genom andra åtgärder.

2. Andra grunden: Den angripna förordningen antogs på ett sätt som strider mot artikel 12.2 i, och bilaga II punkt 3.8.3 till, förordning nr 1107/2009, och innebar att hänsyn inte togs till sökandens berättigade förväntningar, eftersom

- sökanden hade berättigade förväntningar avseende att, såsom det förordnas i förordning nr 1107/2009, befintliga och tillämpliga riktlinjer skulle användas vid den riskbedömning som gav upphov till den angripna förordningen, medan de befintliga och tillämpliga riktlinjerna lämnades utan avseende till förmån för ett vetenskapligt utlåtande som inte utgör riktlinjer och ett förslag till riktlinjer som varken var tillgängligt eller godkänt.

3. Tredje grunden: Kommissionens tillämpning av förordning nr 1107/2009 när den antog den angripna förordningen innebar en kränkning av sökandens grundläggande äganderätt och rätt att bedriva verksamhet, eftersom

- beslutet att dra in (och ändra) tillstånden för sökandens produkter grundades på en rättsstridig tillämpning av förordning nr 1107/2009, vilken innebar att tillbörlig hänsyn inte togs till den långa tiden av säker användning av de verksamma ämnena i fråga eller till värdet och omfattningen av sökandens immateriella rättigheter och långsiktiga investeringar i de verksamma ämnena.

4. Fjärde grunden: Den angripna förordningen antogs efter ett förfarande i vilket sökandens rätt att bli hörd åsidosattes, eftersom

- genomförandet av de relevanta riskbedömningarna på grundval av ett vetenskapligt utlåtande och ett förslag till riktlinjer (istället för de befintliga och tillämpliga riktlinjerna) automatiskt ledde till att "dataluckor" upptäcktes som sökanden aldrig hade haft möjlighet att yttra sig över.

5. Femte grunden: Antagandet av den angripna förordningen innebär ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom

- den angripna förordningen inom ett antal områden (inbegripet i dess begränsningar av användning på blad samt av icke-professionell- och inomhusanvändning av sökandens produkter), går utöver vad som är lämpligt för att uppnå förordningens legitima syften, och kanske även underminerar dessa, och kommissionen underlät att överväga de mindre begränsande regleringsmöjligheter som stod den till buds.

6. Sjätte grunden: Antagandet av den angripna förordningen innebär att försiktighetsprincipen åsidosätts, eftersom

- antagandet bland annat inbegriper att kommissionen såsom riskhanterare intar en rent hypotetisk inställning till risk, vilken grundas på rena gissningar och inte är vetenskapligt styrkt (till följd av att riskbedömningen till stor del inte utgör grundliga vetenskapliga bedömningar), och att kommissionen vägrar göra en analys av de möjliga fördelarna samt kostnaderna för dess agerande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG

Överklagande ingett den 19 augusti 2013 av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) av den dom som personaldomstolen meddelade den 26 juni 2013 i mål F-21/12, Achab mot EESK

(Mål T-430/13 P)

(2013/C 325/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) (ombud: M. Arsène, biträdd av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Övrig part i målet: Mohammed Achab (Bryssel, Belgien)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom i mål F-21/12, i den mån som den ogiltigförklarade EESK:s beslut av den 9 juni 2011 om återbetalning av det utlandstillägg som hade betalats ut till Mohammed Achab från den 1 juli 2010 och förpliktade EESK att bära sina egna rättegångskostnader och hälften av sökandens kostnader i första instans,

- bifalla klagandens yrkanden, det vill säga ogilla talan, och

- förplikta motparten att bära rättegångskostnaderna i andra instans och rättegångskostnaderna i personaldomstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fem grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning i den mån som personaldomstolen felaktigt fastställde att villkoren för återbetalning inte var uppfyllda.
2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning i den mån som den överklagade domen bidrog till att sökanden i första instans gick med vinst utan grund.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning i den mån som personaldomstolen felaktigt bedömde att EESK aldrig hade informerat sin personal om följderna av naturalisering.

4. Fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning i den mån som tribunalen åsidosatte principen enligt vilken ekonomiska bestämmelser ska tillämpas strikt och principen enligt vilken undantagsbestämmelser ska tolkas snävt och restriktivt.

5. Femte grunden: Felaktig rättstillämpning var gäller fördelningen av rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 20 augusti 2013 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-441/13)

(2013/C 325/64)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Eyad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna C. Rygaert och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2013/255/Gusp av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna med tillämpning av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder, vilka i huvudsak överensstämmer med eller liknar dem som åberopats i mål T-383/11, Makhlouf mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 282, 2011, s. 30.

Talan väckt den 20 augusti 2013 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-442/13)

(2013/C 325/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hafez Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna C. Rygaert och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslut 2013/255/Gusp av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna, enligt artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-359/11, Makhlouf mot rådet. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT 2011, C 282, s. 25.

Talan väckt den 20 augusti 2013 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-443/13)

(2013/C 325/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mohammad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna C. Rygaert och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut 2013/255/Gusp av den 31 maj 2013 om restriktiva åtgärder mot Syrien, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna enligt artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder, vilka i allt väsentligt är identiska eller liknar de som åberopades i mål T-383/11, Makhoul mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 282, 2011, s. 30.

Överklagande ingett den 20 augusti 2013 av Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) av den dom som personaldomstolen meddelade den 26 juni 2013 i de förenade målen F-135/11, F-51/12 och F-110/12, BU mot EMA

(Mål T-444/13)

(2013/C 325/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: T. Jablónski och N. Rampal Olmedo, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Övrig part i målet: BU (London, Förenade kungariket)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom i målen F-135/11, F-51/12 och F-110/12 avseende EMAs beslut att inte förnya BU:s kontrakt, och att EMA förpliktats ersätta BU:s rättegångskostnader i målen F-135/11 och F-51/12;
- bifalla EMA:s yrkanden i första instans och slå fast att talan var helt ogrundad,
- förplikta BU att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande och i förfarandet vid personaldomstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. Som första grund görs gällande att personaldomstolen överträdde förbudet att utan befogenhet (*ultra vires*) göra en prövning genom att den förklarade sig vara behörig att bedöma huruvida administrationens argument för att inte förnya ett kontrakt är av det slag att det kan påverka de grundläggande villkor som lagstiftaren slagit fast i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska Unionen för att garantera kontraktansluten personal viss kontinuitet i arbetet (gällande punkterna 57 till 62 i den aktuella domen). EMA gör gällande att det saknas rättsligt stöd för att tillskriva personaldomstolen en sådan behörighet.
2. Den andra grunden hänför sig till att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga tjänstemän i Europeiska Unionen, när den slog fast att den behöriga myndigheten är skyldig att undersöka om det är möjligt att anställa eller omplacera den tillfälligt anställda vars kontrakt löper ut.
3. Den tredje grunden avser att personaldomstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att den missuppfattade begreppet "i tjänstens intresse" och därmed skapade en presumtion innebärande att den anställda ska arbeta kvar om inte den ansvariga myndigheten kan visa att det inte är möjligt att anställa eller omplacera den tillfälligt anställda vars kontrakt löper ut.
4. Sökanden gör som fjärde grund gällande att beslutet att förplikta EMA att ersätta rättegångskostnaderna i mål F-51/12, i vilket talan avvisades, utgjorde felaktig rättstillämpning.

Talan väckt den 14 augusti 2013 — Syngenta Crop Protection m.fl. mot kommissionen

(Mål T-451/13)

(2013/C 325/68)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Syngenta Crop Protection AG (Basel, Schweiz); Syngenta Crop Protection (Bryssel, Belgien); Syngenta Bulgaria (Sofia, Bulgarien); Syngenta Czech s.r.o. (Prag, Tjeckien); Syngenta Crop Protection A/S (Köpenhamn, Danmark); Syngenta France SAS (Saint-Sauveur, Frankrike); Syngenta Agro GmbH (Maintal, Tyskland); Syngenta Hellas AEBE — Proionta Fyttoprostasias & Spori (Anthoussa Attica, Grekland); Syngenta Növényvédelmi kft

(Budapest, Ungern), Syngenta Crop Protection SpA (Milano, Italien); Syngenta Crop Protection BV (Roosendaal, Nederländerna); Syngenta Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen); Syngenta Agro Srl (Bukarest, Rumänien); Syngenta Slovakia s.r.o. (Bratislava, Slovakien); Syngenta Agro, SA (Madrid, Spanien); Syngenta UK Ltd (Cambridge, Förenade kungariket) (ombud: advokaten D. Waelbroeck, D. Slater, Solicitor, och advokaten I. Antypas.)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara genomförandeförordningen nr 485/13 (den angripna förordningen) i sin helhet, eller i andra hand, ogiltigförklara den angripna förordningen i den mån den inför restriktioner avseende tiametoxam och utsäde som behandlats med tiametoxam och produkter innehållande tiametoxam,
- förplikta Europeiska unionen, företrädd av kommissionen, att ersätta den skada som sökandena har lidit till följd av kommissionens åsidosättande av sina rättsliga skyldigheter, samt ränta,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Den angripna förordningen införde restriktioner för tiametoxam utan vetenskaplig grund och utan hänsyn till gällande lag och åsidosatte därmed artiklarnas 4, 12.2, 21 och 49 i samt bilaga II till förordning nr 1107/2009⁽¹⁾ samt rättssäkerhetsprincipen och rätten till försvar. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhetsprovning och därpå följande restriktioner grundade sig inte på vetenskapliga data om risker, beaktade inte betydande vetenskapliga faktorer och innehöll materiella fel i grundläggande parametrar samt hade inte sin grund i erkänd metod för riskbedömning. Nämda myndighet fann inte heller någon risk för bisamhällens överlevnad eller subletala verkningar och framlade inte några negativa slutsatser som grundats på faktiska fältstudier. Förfarandet för att pröva och anta de restriktiva åtgärderna påskyndades i en sådan omfattning att den vetenskapliga provningen inte kunde genomföras på ett tillfredsställande sätt och de berörda inte gavs möjlighet att yttra sig.
2. Andra grunden: Den angripna förordningen inför oproportionerliga och diskriminerande restriktioner för tiametoxam,

vilka grundas på enbart en hypotetisk risk. Det har inte gjorts någon vetenskaplig provning och inte någon inverkansbedömning, vilket strider mot försiktighetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

3. Tredje grunden: Den angripna förordningen har antagits i strid med principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten, till följd av ett orimligt uppdrag till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, ett påskyndat förfarande som inte gav möjlighet för berörda parter att yttra sig, i vilket relevanta vetenskapliga uppgifter inte beaktades och där någon inverkansbedömning inte gjordes.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, s. 1)

Talan väckt den 26 augusti 2013 — SNCM mot kommissionen

(Mål T-454/13)

(2013/C 325/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marseille, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Winckler, F.-C. Laprévote, J.-P. Mignard och S. Mabile)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2013) 1926 slutlig av den 2 maj 2013 med stöd av artikel 263 FEUF,
- i andra hand delvis ogiltigförklara beslutet i den del där det anger att stödet omfattar de poster som nämns i skäl 218 i beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2013) 1926 slutlig av den 2 maj 2013 i vilket kommissionen har kvalificerat ekonomiska ersättningsbelopp, som betalats till Société Nationale Corse Méditerranée (SNCM) och Compagnie Méridionale de Navigation (CNM) för sjötransporttjänster mellan Marseille och Korsika under åren 2007–2013 i enlighet med ett avtal om allmännyttiga tjänster, som statligt stöd. Kommissionen har vidare fastställt att de ersättningsbelopp som betalats till dessa bolag för transporttjänster som löpande tillhandahållits under året (nedan kallade bastjänsten) är förenliga med den inre marknaden medan belopp som betalats för tjänster som tillhandahållits under perioder med hög trafik, såsom perioder under jul, i februari, på våren och hösten och/eller sommaren (nedan kallat den kompletterande tjänsten) befunnits vara oförenliga med den inre marknaden. Kommissionen har slutligen beslutat att stöd som fastställts vara oförenligt med den inre marknaden ska återkrävas (ärende: statligt stöd S.A.22843 2012/C (f.d. 2012/NN)).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och fel avseende de faktiska omständigheterna samt uppenbart oriktig bedömning då kommissionen har ansett att den kompletterande tjänsten inte utgör en ekonomisk tjänst av allmänt intresse. Sökanden gör gällande att kommissionen sålunda har:

— gjort en felaktig rättstillämpning genom att inskränka det stora utrymme för skönsmässig bedömning som tillerkänns medlemsstaterna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vid definitionen av allmännyttiga tjänster,

— använt ett test för vad som utgör ett "verkligt behov" av en allmännyttig tjänstservice som är felaktigt och inte är tillämpligt i det aktuella fallet,

— gjort en felaktig rättstillämpning och fel avseende de faktiska omständigheterna samt en uppenbart oriktig bedömning genom att göra separata bedömningar av bastjänsten och den kompletterande tjänsten,

— gjort en uppenbart oriktig bedömning beträffande avsaknaden av privata initiativ för den kompletterande tjänsten.

2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att tilldelningen av avtalet om den allmännyttiga tjänsten inte tillgodoser det fjärde villkoret enligt domstolens dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (REG 2003 s. I-7747), trots att denna syftar till ett öppet och transparent anbudsförfarande.

3. Tredje grunden: I andra hand och under förutsättning att kompensationen för den kompletterande tjänsten utgör ett stöd (vilket inte är fallet), gör sökanden gällande att kom-

missionen har åsidosatt artiklarna 106.2 FEUF och 107 FEUF, proportionalitetsprincipen och principen om förbud mot obehörig vinst samt gjort en uppenbart oriktig bedömning vid beräkningen av det belopp som ska återbetalas, eftersom beräkningen av det återbetalningspliktiga stödet inte tog hänsyn vare sig till de verkliga extrakostnader som SNCM ådragit sig inom ramen för den kompletterande tjänsten eller till underkompensationen för bastjänsten. Beräkningen byggde under alla omständigheter på en felaktig bedömning av den del av kompensationen som beviljats för bastjänsten och den del som beviljats för den kompletterande tjänsten.

4. Fjärde grunden: Principen om berättigade förväntningar har åsidosatts då kommissionen handlat i strid med sin egen beslutspraxis och tillämpat medelandet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse⁽¹⁾ som inte hade antagits vid datumet för undertecknade av avtalet om allmännyttiga tjänster. Sökande gör därutöver gällande att förfarandets varaktighet skapade berättigade förväntningar hos sökanden, vilket hindrade kommissionen från att ålägga de nationella myndigheterna att begära återbetalning av stöden.

5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling genom att orättfärdigt behandla SNCM och andra linjerederier olika.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT C 8, s. 4).

Överklagande ingett den 28 augusti 2013 av CC av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 juli 2013 i mål F-9/12, CC mot parlamentet

(Mål T-457/13 P)

(2013/C 325/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: CC (Bridel, Luxemburg) (ombud: advokaten G. Maximini)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 11 juli 2013 i mål F-9/12, CC mot Europaparlamentet,

- ta upp sökandens yrkande om skadestånd till prövning,
- bifalla de yrkanden som sökanden framställt i första instans, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden åtta grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen har felaktigt underlåtit att besluta om nödvändiga åtgärder för bevisupptagning. Den har på grund av detta gjort en uppenbart felaktig bedömning angående den omständigheten att sökanden gått miste om en möjlighet att erhålla anställning vid parlamentet från och med juni 2005.
2. Andra grunden: Personaldomstolen har i första hand gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning och har i andra hand missuppfattat de faktiska omständigheterna, när den fann att rådet hade underrättats om förekomsten av den förteckning över godkända sökande i vilken sökandens namn var upptaget.
3. Tredje grunden: Personaldomstolen har gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning, missuppfattat de faktiska omständigheterna och lämnat en otillräcklig motivering samt har underlåtit att pröva alla grunder, genom att den underlät att pröva de grunder som sökanden åberopat avseende parlamentets försök att förhindra att han anställdes av unionens institutioner och organ, avsaknaden av information om förekomsten av förteckningen över godkända sökande och omständigheten att EPSO fått tillstånd att registrera sökanden i databasen och att sprida denna information.
4. Fjärde grunden: Personaldomstolen har gjort en felaktig rättstillämpning och har missuppfattat de faktiska omständigheterna 1) genom att felaktigt anse att parlamentet inte hade någon rättslig skyldighet att översända förteckningen över godkända sökande till alla unionens institutioner och organ, 2) genom att inte beakta verkningarna av att principerna om likabehandling, god förvaltning och rättssäkerhet åsidosatts, och 3) genom att underlåta att granska handlingarna.
5. Femte grunden: Personaldomstolen har missuppfattat de faktiska omständigheterna och gjort en uppenbart oriktig bedömning i fråga om informationen om förlängningen av förteckningen över godkända sökande, genom att finna att rådet och övriga av unionens institutioner och organ kände till att denna förteckning hade förlängts för tiden juni-augusti 2007.
6. Sjätte grunden: Personaldomstolen har gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning, missuppfattat de faktiska omständigheterna och har underlåtit att

pröva dessa omständigheter, genom att göra bedömningen att den förlängda giltighetstiden för förteckningen, såvitt gäller övriga godkända sökande, inte innebar att sökanden utsattes för diskriminering.

7. Sjunde grunden: Personaldomstolen har gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning, genom att inte dra de slutsatser som den borde ha gjort med anledning av den omständigheten att parlamentet försörde handlingar som rörde sökandens situation.

8. Åttonde grunden: Personaldomstolen har i första hand gjort en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning, och har i andra hand missuppfattat de faktiska omständigheterna samt underlåtit att vidta åtgärder för bevisupptagning och brustit i sin motiveringsskyldighet, genom att inte beakta sökandens faktiska situation eller parlamentets försumliga attityd vid bedömningen av om sökanden gått miste om en möjlighet att erhålla anställning samt vid uppskattningen av den uppkomna skadan.

Talan väckt den 28 augusti 2013 — Ranbaxy Laboratories och Ranbaxy mot kommissionen

(Mål T-460/13)

(2013/C 325/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ranbaxy Laboratories Ltd (Haryana, Indien) och Ranbaxy (UK) Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: R. Vidal och, A. Penny, Solicitors, och B. Kennelly, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1.4 i kommissionens beslut av den 19 juni 2013 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram)), i den del det rör sökandena,
- ogiltigförklara artikel 2.4 i kommissionens beslut av den 19 juni 2013 (ärende COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram)), i den del det innebär att sökandena åläggs böter, alternativt sätta ned bötesbeloppet, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Svarandens bedömning att det förlikningsavtal som sökandena ingick var av sådan "art" att det utgjorde en överträdelse av artikel 101.1 FEUF är felaktig. Svaranden har härigenom gjort en felaktig rättstillämpning och/eller en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
2. Andra grunden: Svarandens bedömning att parterna i förlikningsavtalet åtminstone var potentiella konkurrenter är felaktig. Svaranden har härigenom gjort en felaktig rättstillämpning och/eller en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
3. Tredje grunden: Svaranden har gjort en felaktig tolkning av förlikningsavtalet, när den fann att avtalet gav ett större skydd än det som skulle ha kunnat erhållas genom att göra gällande metodpatentet. Svaranden har härigenom gjort en felaktig rättstillämpning och/eller en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
4. Fjärde grunden: Svarandens beräkning av det bötesbelopp som sökandena påförts är felaktig. Bötesbeloppet är därför inte motiverat och oproportionerligt högt.

Talan väckt den 28 augusti 2013 — Hermann Trollius mot kemikaliemyndigheten

(Mål T-466/13)

(2013/C 325/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Tyskland) (ombud: M. Ahlhaus och J. Schrotz, lawyers)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kemikaliemyndighetens beslut SMF (2013) 0191 av den 31 januari 2013, samt den faktura nr 10035033 som kemikaliemyndigheten utfärdade den 4 februari 2013, och

— förplikta kemikaliemyndigheten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kemikaliemyndigheten saknar behörighet

— Sökanden gör gällande att svaranden saknade behörighet att anta det angripna beslutet SMF (2013) 0191, eftersom varken förordning (EG) 1907/2006 ⁽¹⁾ eller förordning (EG) 340/2008 ⁽²⁾ ger svaranden behörighet att fatta separata beslut om huruvida en registrerad uppfyller SMF-kriterierna.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 104.1 i reach-förordningen jämförd med förordning nr 1 av den 15 april 1958 ⁽³⁾

— Sökanden gör gällande att svaranden, varje gång den kommunicerat med sökanden, har bortsett från sin skyldighet att adressera en medborgare i en medlemsstat på den medlemsstatens officiella språk, och att denna lagöverträdelse har förhindrat svaranden från att uppfylla de skyldigheter som han ålagts i syfte att styrka sin ställning som småföretag.

3. Tredje grunden: Sökanden påstår att den i realiteten är ett småföretag enligt kommissionens rekommendationer 2003/361/EG ⁽⁴⁾, vilket innebär att det angripna beslutet är materiellt oriktiga

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 107, s. 6)

⁽³⁾ rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽⁴⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, s. 36).

Talan väckt den 30 augusti 2013 — Generics (UK) mot kommissionen**(Mål T-469/13)**

(2013/C 325/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Förenade kungariket)
(ombud: advokaterna I. Vandenborre och T. Goetz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara kommissionens beslut C(2013) 3803 slutlig av den 19 juni 2013 i ärende COMP/39.226, i vilket det fastställdes att sökanden gjort sig skyldig till en enda och fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF från januari 2002 till och med den 1 november 2003 genom att ingå två förlikningsavtal i en patenttvist,
- i andra hand, upphäva eller väsentligt nedsätta de böter som fastställts, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden 9 grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har gjort en oriktig bedömning avseende innehållet i och ändamålet med förlikningsavtalen samt det sammanhang i vilket de ingicks.
 - Beslutet grundar sig på en felaktig och spekulativ tolkning av förlikningsavtalen samt ett mycket selektiv utdrag ur handlingarna i ärendet. I beslutet bortses ifrån eller misstolkas bevisning som tydligt visar att förlikningsavtalen höll sig inom tillämpningsområdet för de patent som i vederbörlig ordning beviljats Lundbeck samt att de ingicks mot bakgrund av en verklig patenttvist.
2. Den andra grunden: kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning när den inte beaktade förekomsten av giltiga patent och likställde förlikningsavtalen med avtal om uppdelning av marknaden.
 - Konstaterandet i beslutet att förlikningsavtalen har ett konkurrensbegränsande syfte tar inte hänsyn till före-

komsten av i vederbörlig ordning utfärdande patent som sökanden var tvungen att beakta. Beslutet är felaktigt i den del det fastställdes att patenten innebär ensamrätt först sedan de har fastställts i tvisten, att patenttvister är nödvändiga för att uppnå konkurrens och att det förelåg en skyldighet för sökanden att föra talan eller uttömma alla övriga möjligheter innan ett förlikningsavtal ingicks.

3. Den tredje grunden: Kommissionen har gjort såväl en felaktig rättstillämpning som en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den slog fast att en betalning som gjordes i enlighet med förlikningsavtalen var avgörande för konstaterandet att det skett en överträdelse på grund av det konkurrensbegränsande syftet.

— Det finns varken rättsligt stöd eller stöd i de faktiska omständigheterna för kommissionens bedömning att enbart det förhållandet att en betalningen till sökanden togs in i förlikningsavtalen var tillräckligt för att slå fast att det förelåg en överträdelse på grund av det konkurrensbegränsande syftet. Kommissionen har inte fullgjort sin bevisbörda.

4. Den fjärde grunden: Kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den inte tog hänsyn till det relevanta faktiska och rättsliga sammanhang i vilket förlikningsavtalen ingicks.

— Kommissionen har inte beaktat omständigheter som är avgörande för bedömningen av förlikningsavtalen, inbegripet lagstiftningen om patenttvister, handlingar i ärendet i vilka det redogörs för patenttvisten och risken för att sökanden ska vållas skada, samt kommissionens egna konstateranden beträffande den genomsnittliga tidsåtgången i en patenttvist. Kommissionen har inte fullgjort sin bevisbörda.

5. Den femte grunden: Kommissionen har gjort en felaktig bedömning när den fann att förlikningsavtalen inte omfattas av ett undantag enligt artikel 101.3 FEUF.

— Kommissionen har inte gjort någon bedömning av relevanta, tillförlitliga och trovärdiga argument och bevisning som anförts av sökanden och som visar att förlikningsavtalen gjorde det möjligt för sökanden att starta sin verksamhet nästan 18 år före det att Lundbecks huvudpatent löpte ut.

6. Den sjätte grunden: Beslutet strider mot proportionalitetsprincipen.

— Beslutet strider mot proportionalitetsprincipen genom att förlikningsavtalen inte kritiserades, trots att dessa utgjorde det minst betungande sättet att uppnå legitima syften.

7. Den sjunde grunden: Beslutets saknar en tillräcklig motivering i strid med artikel 296 FEUF.

— Beslutet saknar en tillräcklig motivering i strid med artikel 296 FEUF genom att det detta innehåller antaganden angående omständigheter som det åligger kommissionen att bevisa.

8. Den åttonde grunden: Beslutet innebär ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift.

— Beslutet innebär ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar genom att det framförs nya påståenden och bevisning utan att sökanden gavs möjlighet att yttra sig angående dessa.

9. Den nionde grunden: Kommissionen har inte bevisat att sökanden avsiktligt eller av vårdslöshet gjorde sig skyldig till den påstådda överträdelsen.

— De aktuella omständigheterna innehåller nya och komplexa frågor beträffande vilka det inte fanns någon praxis vid tidpunkten då förlikningsavtalen ingicks. Det saknas grund för att de av kommissionen åberopade omständigheterna utgör en överträdelse i form av en vårdslös eller avsiktlig handling i strid med lagen.

Talan väckt den 30 augusti 2013 — Merck mot kommissionen

(Mål T-470/13)

(2013/C 325/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Bär-Bouysyère, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, M. Holzhäuser, S. O samt M Marelus, solicitor, och R. Kreisberger och L. Osepciu, barristers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 2.1 i kommissionens beslut C(2013) 3803 final av den 19 juni 2013 i ärende COMP/39.226 — Lundbeck samt artiklarna 2.5, 3 och 4 i samma beslut såvitt de avser Merck,

— alternativ, upphäva eller sätta ned de böter som Merck har ålagts,

— i vart fall ersätta Mercks rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tretton grunder.

1. Kommissionens tolkning av begreppet konkurrensbegränsande syfte i artikel 101 FEUF är felaktig.
2. Kommissionens teori om skada är behäftad med grundläggande fel.
3. Kommissionens inställning strider mot principen om berättigade förväntningar.
4. Kommissionen gjorde fel när den underlät att beakta, eller inte beaktade i vederbörlig omfattning, den materiella, ekonomiska och juridiska bakgrunden. Av denna framgår att om avtalen inte hade funnits skulle GUK inte ha lanserat citalopram tidigare på den brittiska marknaden eller på andra marknader i EES.
5. Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av tillämpningsområdet för avtalen Lundbeck och GUK.
6. Kommissionen gjorde en felaktig rättslig bedömning och en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den fann att GUK och Lundbeck var potentiella konkurrenter.
7. Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att GUK:s avsikt med att ingå avtalen avseende Förenade kungariket och EES var konkurrensbegränsade.
8. Kommissionen gjorde en felaktig bedömning av omfattningen och syfte av värdeöverföringen mellan Lundbeck och GUK.
9. Kommissionen gjorde en felaktig bedömning av parternas argument enligt artikel 101.3 FEUF.
10. Kommissionen har inte vederbörligen beaktat den bevisning som lagts fram av Merck i syfte att bryta presumtionen om bestämmande inflytande. Institutionens rättstillämpning och bedömning av de faktiska omständigheterna var därför felaktig när den fann att Merck inte hade brutit presumtionen.
11. Kommissionen beslut ska upphävas på grund av en orimligt lång handläggningstid.

12. Kommissionen har åsidosatt parternas rätt att yttra sig.
13. Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av böterna.

Talan väckt den 30 augusti 2013 — Xellia Pharmaceuticals och Zoetis Products mot kommissionen

(Mål T-471/13)

(2013/C 325/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Xellia Pharmaceuticals ApS (Köpenhamn, Danmark) och Zoetis Products LLC (New Jersey, Förenta staterna) (ombud: D. Hull, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1.3, 2.3 och 3 i kommissionens beslut C(2013) 3803 final av den 19 juni 2013 (COMP/39.229 — Lundbeck) i den del de avser sökandena, eller
- alternativt, förklara artikel 1.3 i beslutet ogiltig, och minska storleken på det utdömda bötesbeloppet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Som första grund anför att bedömningen att de restriktioner som anges i avtalet överskrider omfattningen av Lundbecks patent är uppenbart oriktig.
2. Den andra grunden hänför sig till att kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa fel rättslig grund för att fastställa huruvida Alpharma var en potentiell konkurrent, och att bedömningen att Alpharma är en potentiell konkurrent är uppenbart oriktig.
3. Som tredje grund har gjorts gällande att bedömningen att avtalet utgjorde en konkurrensbegränsning genom sitt föremål är uppenbart oriktig.

4. Den fjärde grunden avser att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom bedömningen att avtalet utgjorde en konkurrensbegränsning den mening som avses i artikel 101 trots att avtalet enbart återspeglade omfattningen av Lundbecks patent, vilket juridiskt sett måste antas vara giltigt.
5. Som femte grund anges att sökandenas rätt till försvar har åsidosatts genom att de för sent fick information om (i) att det pågick en utredning och (ii) vilka specifika invändningar kommissionen hade.
6. Den sjätte grunden avser åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen genom att beslutet skickades till Zoetis.
7. Som sjunde grund anför att kommissionen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den bedömde att beräkningen av bötesbeloppet har gjorts utan att hänsyn tagits till att den påstådda överträdelsen varit av mindre allvarlig karaktär, och att bedömningen att beloppet inte är proportionellt i förhållande till det belopp som ålagts Lundbeck samt att hänsyn inte har tagits till oförutsebarheten i lagen, att överträdelsen varit av mindre allvarligt slag, eller till den geografiska omfattningen är uppenbart oriktig.
8. Den åttonde grunden hänför sig till bedömningen att fastställa bötesbeloppet om 10 procent på A.L. Industrier baserat på dess omsättning år 2011 i stället för den betydligt högre omsättningen år 2012, och därigenom tvinga sökandena att betala en högre andel av bötesbeloppen, var uppenbart oriktig.

Talan väckt den 30 augusti 2013 — H. Lundbeck och Lundbeck mot kommissionen

(Mål T-472/13)

(2013/C 325/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: H. Lundbeck A/S (Valby, Danmark) och Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Förenade kungariket) (ombud: R. Subiotto, QC, och T. Kuhn, lawyer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2013) slutlig av den 19 juni 2013, vilket delgavs sökandena den 21 juni 2013, i ärende COMP/39.226 — Lundbeck,

- i andra hand, ogiltigförklara de böter som ålagts sökandena enligt beslutet,
- i tredje hand, kraftigt nedsätta de böter som ålagts sökandena enligt beslutet,
- i vart fall, förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader och andra kostnader med anledning av detta förfarande, och
- i övrigt förordna på det sätt som tribunalen finner lämpligt.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tio grunder.

1. Första grunden: Svaranden drog felaktigt slutsatsen att Lundbeck och de andra företag som var parter i avtalen var faktiska eller potentiella konkurrenter enligt artikel 101.1 FEUF.
2. Andra grunden: Svaranden gjorde en felaktig bedömning av relevansen enligt artikel 101.1 FEUF av överföringar inom ramen för förlikningsavtal avseende patent.
3. Tredje grunden: Svarandens slutsats att förlikningsavtalen begränsade konkurrensen genom syfte enligt artikel 101.1 FEUF vilar på en felaktig tillämpning av de fastställda principerna rörande begränsning genom syfte.
4. Fjärde grunden: Svarandens beslut är felaktigt och saknar motivering i den del det avvisar "scope of the patent"-testet som relevant utgångspunkt för den konkurrensrättsliga bedömningen av förlikningsavtal enligt artikel 101.1 FEUF.
5. Femte grunden: Svaranden gjorde en felaktig bedömning av Lundbecks handlingar och lyckades inte förklara hur dessa ensidiga handlingar var relevanta för konstaterandet av att det förelåg en överträdelse av artikel 101.1 FEUF.
6. Sjätte grunden: Svaranden underlät att bedöma alla omständigheter kring avtalen och drog felaktigt slutsatsen att deras syfte gick utöver räckvidden av Lundbecks patenträttigheter.
7. Sjunde grunden: Svaranden underlät att göra en korrekt prövning av de effektivitetsvinster som avtalen ledde till enligt artikel 101.3 FEUF.
8. Åttonde grunden: Svarandens beslut åsidosätter Lundbecks rätt till försvar, eftersom svaranden ändrade de omständig-

heter som utgjorde den påstådda överträdelsen mellan meddelandet om invändningar och beslutet, utan att Lundbeck gavs möjlighet att yttra sig.

9. Nionde grunden, avseende andrahandsyrkandet: Svaranden ålade felaktigt Lundbeck böter trots att de faktiska och rättsliga omständigheterna som aktualiserades i detta fall var nya, vilket också innebar ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.
10. Tionde grunden, avseende tredjehandsyrkandet: Svaranden gjorde en felaktig beräkning av de böter som ålades Lundbeck.

Talan väckt den 13 september 2013 — Schmidt Spiele mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av ett spelbräde)

(Mål T-492/13)

(2013/C 325/77)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten T. Sommer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 3 juli 2013 i ärende R 1767/2012-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, och
- muntligen fastställa tid för förhandling.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke som återger ett spelbräde, för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 28 och 41 — ansökan nr 10 592 103

Granskarens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009.

Överklagande ingett den 19 september 2013 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 12 juli 2013 i mål F-32/12 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-503/13)

(2013/C 325/79)

Rättegångsspråk: italienska

Talan väckt den 13 september 2013 — Schmidt Spiele mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-493/13)

(2013/C 325/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schmidt Spiele GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten T. Sommer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara beslut R 1768/2012-1 som antogs den 3 juli 2013 av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, och

— fastställa ett datum för muntlig förhandling.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Bildmärke som innehåller en framställning av en spelbräda för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 28 och 41 — Gemenskapsvarumärkesansökan nr 10 592 095

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på klagomålet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009.

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— under alla omständigheter upphäva personaldomstolens dom av den 12 juli 2013 i mål T-32/12 i dess helhet, och

— återförvisa målet till personaldomstolen för ny prövning.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Som första grund har klaganden gjort gällande att artikel 14 i personaldomstolens rättegångsregler inte är giltig, eftersom tautologiska, inkonsekventa, bristande, felaktiga, bedrägliga och orimliga tolkningar och tillämpningar av nämnda artikel 14 leder till ett klart åsidosättande av principen att en domstol ska ha inrättats enligt lag, som stadgas bland annat i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Som andra grund har klaganden gjort gällande tribunalens beslut helt saknar motivering av beslutet, att beslutet föregåtts av bristfällig utredning, att det var kategoriskt, tautologiskt och godtyckligt samt att de faktiska omständigheterna missuppfattats. Därutöver gör klaganden gällande att personaldomstolen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och har gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

Talan väckt den 23 september 2013 — SolarWorld m.fl. mot kommissionen**(Mål T-507/13)**

(2013/C 325/80)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italien), Global Sun Ltd (Sliema, Malta), Silicio Solar, SAU (Puertollano, Spanien) och Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spanien) (ombud: juristen L. Ruessmann och J. Beck, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet har åsidosatt sökandenas rätt till en rättvis rättslig prövning och principen om god förvaltning, sökandenas rätt till försvar och artiklarna 8.4 och 19.2 i den grundläggande antidumpningsförordningen ⁽¹⁾.
 - Kommissionen ingick en överenskommelse med den kinesiska regeringen och den kinesiska handelskammaren för maskiner och utrustning, för en stor grupp kinesiska exporterande producenters räkning, utan att på ett korrekt och adekvat sätt klargöra de centrala villkoren i det åtagande som diskuterades.
 - Kommissionen underlät att ge berörda parter möjlighet att i tid, och på ett verkningsfullt sätt, yttra sig över det åtagande som godtogs i det angripna beslutet.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatt artiklarna 6.1 och 8.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen, genom att kommissionen i beslutet på ett godtyckligt sätt har avvikit från resultatet av kommissionens undersökning och bestämt de lägsta importpriserna till nivåer som är uppenbart otillräckliga för att undanröja den skada som producenterna i EU orsakas.
3. Tredje grunden: Artikel 101.1 FEUF har åsidosatts genom att kommissionen i det angripna beslutet godtagit och förstärkt en horisontell överenskommelse om fastställande av priser. Beslutet är därför oförenligt med kravet i FEUF att konkurrensen på den inre marknaden inte får snedvridas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 september 2013 — Marques mot kommissionen

(Mål F-158/12) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställd — Rekrytering — Inbjudan att anmäla intresse EPSO/CAST/02/2010 — Anställningsvillkor — Lämplig yrkeserfarenhet — Avslag på begäran om att få anställa)

(2013/C 325/81)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éric Marques (Ennery, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Salerno och B. Cortese)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och G. Berscheid)

Saken

Talan dels om ogiltigförklaring av det beslut att avslå begäran om att få anställa sökanden som kontraktsanställd i tjänstegrupp III som meddelats av Infrastruktur- och logistikbyrån i Luxemburg, dels om skadestånd för sökandens ekonomiska skada.

Domslut

1. Europeiska kommissionens beslut av den 6 mars 2012 att avslå begäran om att få anställa Éric Marques som kontraktsanställd i tjänstegrupp III ogiltigförklaras.
2. Talan ogillas i övrigt.
3. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Éric Marques rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 86, 23.3.2013, s. 30.

Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 20 september 2013 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål F-99/11) ⁽¹⁾

(Personalmål — Lön — Utbetalning av inestående lön — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning)

(2013/C 325/82)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och J. Baquero Cruz)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens tysta beslut att avslå sökandens begäran om utbetalning av inestående lön för perioden 1 juni 2005–31 juli 2010

Avgörande

1. Talan avvisas eftersom det är uppenbart att den inte kan tas upp till prövning.
2. Luigi Marcuccio ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 25, 28.01.2012, s. 67.

Talan väckt den 21 augusti 2013 — ZZ mot ESMA

(Mål F-80/13)

(2013/C 325/83)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna O. Kress och S. Bassis)

Svarande: Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA)

Saken och beskrivning av tvisten

För det första, ogiltigförklaring av beslutet att förlänga sökandens praktikperiod och det därefter följande beslutet att säga upp sökanden och för det andra, yrkande om ersättning för den skada som sökanden har påstått sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet om förlängd praktikperiod,
- ogiltigförklara beslutet om uppsägning,
- förplikta ESMA att ersätta den skada sökanden lidit vilken ska fastställas i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 373 414 euro för den materiella skadan och 50 000 euro för den ideella skadan.
- förplikta ESMA att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 4 september 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-82/13)

(2013/C 325/84)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslut om överföring av sökandens pensionsrättigheter i unionens pensionssystem i vilket kommissionen har tillämpat de nya allmänna genomförandebestämmelserna till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- fastställa att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig,

- ogiltigförklara beslutet att överföra sökandens pensionsrättigheter på grundval av de parametrar som avses i de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011, och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 september 2013 — ZZ mot kommissionen

(Mål F-84/13)

(2013/C 325/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S. Orlandi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att beräkna de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat innan hon tillträdde sin tjänst på grundval av de nya genomförandebestämmelserna, och om överföring av hennes pensionsrättigheter till unionens pensionssystem med tillämpning av de nya genomförandebestämmelserna till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- fastställa att artikel 9 i de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig och att den följaktligen inte ska tillämpas,
- ogiltigförklara beslutet av den 26 november 2012 — och beslutet av den 27 juni 2013 varigenom det förstnämnda beslutet fastställs — att vid överföringen till unionsinstitutionernas pensionssystem av de pensionsrättigheter som sökanden förvärvat innan hon tillträdde sin tjänst, beräkna dessa rättigheter med tillämpning av de allmänna genomförandebestämmelserna för artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

RÄTTELSE**Rättelse till meddelande i Officiella tidningen i mål T-309/13**

(Europeiska unionens officiella tidning C 226 av den 3 augusti 2013, s. 23)

(2013/C 325/86)

Meddelandet i tidningen om mål T-309/13, Mastichoparagogen mot harmoniseringsbyrån — Gaba International (ELMA) ska ha följande lydelse:

”Talan väckt den 7 juni 2013 — Enosi Mastichoparagogen mot harmoniseringsbyrån — Gaba International (ELMA)

(Mål T-309/13)

(2013/C 226/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Enosi Mastichoparagogen Chiou (Chios, Grekland) (ombud: advokaten A. Malamis)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Gaba International Holding AG (Therwill, Schweiz)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades den 26 mars 2013 av fjärde överklagandenämnden i ärende R 1539/2012-4, och
- förplikta harmoniseringsbyrån och Gaba International Holding att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har åsamkats Enosi Mastichoparagogen Chiou.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Enosi Mastichoparagogen Chiou

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ELMA för varor i klass 5 — internationell varumärkesregistrering nr 900 845

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Gaba International Holding AG

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Registreringen som gemenskapsvarumärke av ordet ELMEX för varor i klasserna 3, 5 och 21

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009.”

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 325/76	Mål T-472/13: Talan väckt den 30 augusti 2013 — H. Lundbeck och Lundbeck mot kommissionen	47
2013/C 325/77	Mål T-492/13: Talan väckt den 13 september 2013 — Schmidt Spiele mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av ett spelbräde)	48
2013/C 325/78	Mål T-493/13: Talan väckt den 13 september 2013 — Schmidt Spiele mot harmoniseringsbyrån ...	49
2013/C 325/79	Mål T-503/13: Överklagande ingett den 19 september 2013 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 12 juli 2013 i mål F-32/12 — Marcuccio mot kommissionen ...	49
2013/C 325/80	Mål T-507/13: Talan väckt den 23 september 2013 — SolarWorld m.fl. mot kommissionen	50

Personaldomstolen

2013/C 325/81	Mål F-158/12: Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 25 september 2013 — Marques mot kommissionen (Personalmål — Kontraktsanställd — Rekrytering — Inbjudan att anmäla intresse EPSO/CAST/02/2010 — Anställningsvillkor — Lämplig yrkeserfarenhet — Avslag på begäran om att få anställa)	51
2013/C 325/82	Mål F-99/11: Personaldomstolens beslut (tredje avdelningen) av den 20 september 2013 — Marcuccio mot kommissionen (Personalmål — Lön — Utbetalning av inestående lön — Berättigat intresse av att få saken prövad — Uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning)	51
2013/C 325/83	Mål F-80/13: Talan väckt den 21 augusti 2013 — ZZ mot ESMA	51
2013/C 325/84	Mål F-82/13: Talan väckt den 4 september 2013 — ZZ mot kommissionen	52
2013/C 325/85	Mål F-84/13: Talan väckt den 9 september 2013 — ZZ mot kommissionen	52

Rättelser

2013/C 325/86	Rättelse till meddelande i Officiella tidningen i mål T-309/13 (EUT C 226 av den 3.8.2013, s. 23)	53
---------------	---	----

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV